

brat francišek 3

*Bog ni poenostavljal
Frančiškovega življenja tako,
da bi ga obvaroval pred
trpljenjem in stiskami, ampak
tako, da ga je usposobil videti
in sprejeti skrivnost, skrito v
središču tudi najbolj zapletene
sedanjosti.*

- PRISOTNOST
- KATEHEZE OFS
- Križev po na Ptuju
- ASSISI IN LAVERNA

- 3 Urednikova beseda
- 4 Frančiškova duhovnost
Prisotnost
- 6 Naša evangelizacija
Mati Marija in sestra smrt
Kaj ob smrtni uri potrebuje umirajoči?
Evangelizacija frančiškovih
- 12 Frančiškov svetni red
Voščilo
NAPOVEDNIK za 2026
- 14 Iz naših družin
Študijski dan v Šiški / Utrinki
Križev po na Ptuj
Assisi in Laverna
Duhovne vaje – TRANSITUS, sv. Frančišek
Asiški - Piran
Frančiškovi na radiu Ognjišče
Praznovanje rojstnega dne
- 28 Živi rožni venec
Žetev
Pričevanje iz terena
- 32 Iz frančiškovih logov (revij)
Frančiškov prijatelj in Med nami
- 34 Mladi Frančišku
Duhovna obnova v kriškem samostanu
Mladi pojemo
- 35 Pravičnost in mir
Tabor slepih in slabovidnih v Piranu
- 38 Korenine in sadovi
Transitus (3)
Transitus (3a)
- 42 Sveta dežela
Križev pot papeža Leona
- 46 Razvedrilo
Ocvrto bezgovo cvetje
Nagradna dopolnjevanke

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbf/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbf/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Jožef Kozel OFS (Naša evangelizacija)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red)
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto:

revija.bf@fsr.si

Krizostom Komar OFM (ŽRV - Žetev)
Matej Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Emina Mulalić OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF, Unsplash

Oblikovanje in priprava:
Založba Brat Frančišek

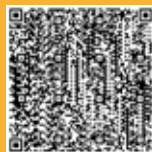
Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.350

Naslov uredništva:
Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana
telefon: 01 24 29 303
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 0430 2000 3307 102,
NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-26.

ali Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4, SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166,
Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-26.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Ko listamo novo številko Brata Frančiška, se zdi, kakor da stopamo po poti, ki je hkrati zelo stara in presenetljivo nova. Pot, po kateri je hodil sveti Frančišek Asiški, in pot, ki se odpira pred nami danes – v svetu, ki pogosto beži pred globino, a hkrati po njej neizmerno hrepeni.

Rdeča nit te številke je prisotnost. Ne kot ideja, ampak kot drža. Kot način življenja. Kot tiha, a močna odločitev, da ostanemo – pred Bogom, pred človekom in pred skrivnostjo življenja, ki se ne pusti poenostaviti.

V razmišljanju o Frančiškovi duhovnosti nas spremlja ogenj, ki ne uničuje, ampak razsvetljuje. Ogenj, ki gori v srcu človeka, ki si upa vprašati: »Gospod, kaj hočeš, da storim?« Ta ogenj ne vodi proč od sveta, temveč globlje vanj. Tja, kjer se življenje dotika trpljenja, kjer se vera preizkuša v temi in kjer se ljubezen izkaže za resnično.

Ob 800-letnici Frančiškovega transitusa nas ta številka še posebej vabi, da se ustavimo ob skrivnosti smrti. Ne kot koncu, temveč kot prehodu. Kateheze, ki jih prinašamo, nas nežno, a jasno vodijo k resnici, ki jo kristjan nosi v srcu: da smrt nima zadnje besede. Marija stoji pod križem. Frančišek poje. Kristus vstane. To ni poezija oddaljene preteklosti, ampak pot, po kateri smo povabljeni hoditi tudi mi.

V pričevanjih iz krajevnih bratstev OFS se razodeva nekaj zelo preprostega in zelo velikega: vera živi tam, kjer se srečujemo. Kjer si vzamemo čas drug za drugega. Kjer skupaj iščemo Boga v

vsakdanjih korakih. Tam se evangelij ne razlaga le z besedami, ampak postaja življenje.

Morda nas ob vsem tem nagovarja tudi tiho vprašanje: ali smo pripravljeni biti navzoči? Ne popolni, ne brez dvomov, ampak resnično navzoči. Ob bolniku. Ob osamljenem. Ob bratu in sestri. Ob sebi. In predvsem – pred Bogom.

Bog nam ne obljublja lahke poti. Obljublja pa, da nas bo učil videti. Videti skrivnost, ki se skriva v središču tudi najbolj zapletenih trenutkov. In prav to je dar, ki ga Frančišek izroča Cerкви in svetu: pogled, ki v vsem prepozna sled Božje ljubezni.

Naj nas ta številka ne pusti ravnodušnih. Naj nas povabi, da se ustavimo, prisluhnemo in stopimo korak globlje. Kajti tam, kjer si upamo biti zares navzoči, se začne življenje, ki ne mine.

Vse dobro!
br. Janez Papa

V letu 2026 v rubriki **Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob 800-letnici transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega.**

PRISOTNOST

Ogenj svetega Frančiška

Pri nas doma imajo jaslice že kakšni dve desetletji svoje mesto na velikih šipah. Od svetega večera do svečnice gledamo na svet skozi podobe Božjega rojstva. Visoko čez vse strehe se razteza zgodba svete družine in očarani opazujemo preplet zunanega in notranjega sveta s skrivnostjo Božjega učlovečenja. Sonce poskrbi za vedno nov ples svetlobe in senc, modrina neba ustvarja vzdušje okrog svetih oseb, tu in tam še sneg postreže z belo preprogo za novo svežino dojemanja duhovnih resničnosti.

Za našimi navdihujočimi šipami stoji sveti Frančišek Asiški, ki se je pred več

kot 800 leti domislil upodobitve živih jaslic in še danes ves krščanski svet s postavljanjem jaslic sledi njegovemu zgledu čimbolj neposrednega doživljanja božične zgodbe. Sveti Frančišek nam svoj čisto poseben ogenj in veselje razkošno ponuja z vsem, kar je bil. V današnjem času vsesplošne dezorientiranosti je njegova svetniška izkušnja še posebej očarljiva, saj nadvse jasno nakazuje, kam gledati, komu verjeti in po čem se ravnati, če želimo biti »obuti in oblečeni v smisel«, kot bi rekel Alojz Rebula.

Ko je razsvetljenski človek prepoznal izjemne razsežnosti človeškega uma, je postal kot omamljen od svoje moči. Namesto da bi svoje potenciale naravnal v globlje razumevanje sveta in sebe, se je raje z vso silo usmeril v podrejanje resničnosti svojim lastnim predstavam. Iz takega manipulativnega odnosa do stvarnosti so nastali vsi trije še danes nepreseženi totalitarizmi, prelepljeni s parolami človekoljubja in naprednosti.

Drža Frančiška Asiškega je diametralno nasprotna. Ko je po mučnih izkušnjah vojne, ujetništva in bolezni začel dvomiti o svojih življenjskih usmeritvah, se je umaknil v samoto, molil in spraševal: »Gospod, kaj hočeš, da storim?« Njegovo svetniško življenje se je začelo, ko je nekoč med molitvijo pri cerkvi sv. Damijana zaslišal Kristusov glas: »Frančišek, pojdi in popravi mojo hišo, ki se, kot vidiš, podira.« Veliki viteški cilji so bili v hipu pozabljeni. Pretresljivo navdilo je Frančišek vzel dobesedno in začel z vso vnemo zbirati kamne, mešati malto in obnavljati razpadajočo cerkveno. Vmes je predano šepetal: »Moj Bog in moje vse.« Tako ga je Bog sčasoma lahko privedel do zbiranja živih kamnov in obnavljanja žive Cerkve, kar duh svetega Frančiška v vsej polnosti dela še danes. Mi pa strmimo nad tem, kar nastane, kadar se človek pusti voditi Bogu in zapleše z Njim v Njegovem ritmu.

Svetniški ljudje so večinoma naravnani na duhovni svet in na onstranstvo,

Frančišek Asiški pa je izjemen v tem, da je strastno predan Stvarniku in s tem tudi stvarstvu. V Sončni pesmi štiri antične prvine, zemljo, vodo, zrak in ogenj, nagovarja kot brate in sestre. Stvarstvo je zanj kraj razodevanja svetega, v naravi odkrivamo znamenja Božje navzočnosti. Z učlovečenjem je neskončno stopilo v končno, utelesilo se je v materialnem in snovnost sodeluje pri odrešenju.

Božje utelešenje lahko pojmuje kot usklajevanje med božanskim redom in redom sveta. To usklajevanje pa je zapleten in boleč proces, ki terja skrajne napore. Vmes lahko Božje obličje izgine in zavpiješ: »O Bog, zakaj si me zapustil ...« Pot Svetega Frančiška ni lahka. Vključuje trpljenje, zapuščeno, celo izkušnjo teme, ko se zdi, da je Bog odsoten. In vendar prav iz te teme privre najčistejša hvalnica. Ko svetnik sprejme smrt in lastno nemoč, vstopi v polnost življenja. Njegova rana postane prostor srečanja z Bogom.

Bog ni poenostavljal Frančiškovega življenja tako, da bi ga obvaroval pred trpljenjem in stiskami, ampak tako, da ga je usposobil videti in sprejeti skrivnost, skrito v središču tudi najbolj zapletene sedanosti. Pot k Bogu ni beg od sveta, temveč spust vanj. Frančišek objema gobavce, se srečuje z izobčenci, vstopa v bolečino človeških odnosov. Tam, kjer bi mnogi videli le bedo, on odkriva Božje kraljestvo. Uči nas, da smo za vse Božje odprti toliko, kolikor smo odprti za lastno človeškost, za svojo majhnost, za prah, iz katerega smo ustvarjeni. Sveti Frančišek nam s svojim življenjem zagotavlja, da ko se oklenemo Božje ljubezni, se vse, celo zlo, spremeni v dobro.

Romana Bider OFS

KATEHEZA ZA MESEC MAJ 2026

Mati Marija in sestra smrt

Uvod

Marija je pod križem živela isto držo kot sv. Frančišek - popolno zaupanje tudi, ko boli.

Smrt ni konec - je srečanje. Trpljenje ni nesmisel - je pot preobrazbe. Veselje je možno tudi v senci križa.

Hvaljena, Mati Marija, ki si sprejela Božjo voljo in postala mati našega Gospoda. Praznik Marijino vnebovzetje je odgovor na križ. Ker je Marija živela v veri, je po koncu svojega življenja z dušo in telesom vzeta v nebeško slavo. Marija je prva, ki je v popolnosti dosegla to, kar je obljubljeno vsem vernim. Njeno vnebovzetje je znamenje upanja.

Svetopisemski odlomek

Evangelij po Janezu 3,16

Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje.

Pismo Rimljanom 8,38–39

Zakaj prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči, ne višina ne globina ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

Razodetje 21,4

In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, ne žalovanja ne vpitja ne bolečine ne bo več, kajti prejšnje je minilo.

Iz spisov sv. Frančiška

Frančišek je umrl ležeč na goli zemlji, prepevajoč psalme. Ni se bal sestre smrti.

Iz Sončne pesmi sv. Frančiška:

Hvaljen moj gospod,
po naši sestri telesni smrti,
ki ji nobeden človek ne more uiti,
Blagor tistim, ki jih bo našla v tvoji
presveti volji.

To je bistvo Frančiškove duhovnosti: živeti tako, da se smrti ne bojiš, ker si že doma pri Bogu.

Vsebina in razlaga

Marija je navzoča ob Jezusu na križu (Mati žalostna), ki sprejema trpljenje in smrt kot del Božjega načrta.

Marija je Božja mati, je tista, ki daje

življenje in varuje rojstvo; kot smrt, ki zemeljsko življenje zaključuje in vodi naprej, z brezpogojno ljubeznijo, upanjem in zaščito. Je tolažnica v težkih trenutkih.

Marija ne razume vsega, doživlja najglobljo bolečino, izgubo Sina, vendar ne izgubi vere. Njena vera ni čustvena gotovost, je zaupanje v temo, je vztrajanje, ko ni odgovorov. Sprejeti smrt v veri pomeni, dovoliti si biti žalosten, a ne zapreti srce Bogu, verovati, da ima Bog zadnjo besedo.

Smrt ni zadnja postaja, je prehod. Marija stoji, Frančišek poje, Kristus vstane. To so krščanski odgovori na smrt – zaupanje, ki presega temo. Marija nas predano vodi in nas trdno drži, v njej je vsa moč Božje ljubezni. Tolažba nam je v bolečini in varna roka, ki nas vodi skozi življenje in v času naše smrti.

Stojim pred vrati božje sodbe z vprašanjem: ali sem pripravljen? Sem res? Pretežno vprašanje, kadar se ozrem v preteklo obdobje krivih poti. Ostaja samo zanašanje in upanje v neizmerno dobrosrčnost, ki nas ovija z veliko ljubeznijo, s katero nas vodi, ščiti in zagovarja - Mati Marija. Do takrat si zlomljeno drevo. Živiš, zeleniš le v veji. Jo želiš razrasti?

Frančišek je ukazal, naj ga položijo na raševino in posujejo s pepelom, saj bo sam kmalu postal prah in pepel. Ko se je torej zbralo mnogo bratov, ki jim je bil oče in voditelj, in so vsi pobožno zraven stoji pričakovali blaženi odhod in srečno dovršitev, se je tista presveta duša ločila od mesa; ko je ta zaplavala v brezno sijaja, je telo zaspalo v Gospodu. Eden od njegovih bratov in učencev, je videl dušo presvetega očeta, kako se je nad mnogimi vodami vzpela naravnost v nebo. Od vsepovsod so pritekli ljudje in hvalili Boga, ker jim je v Frančišku zaupal tak zaklad. Bratje pa so tudi žalovali, ker so izgubili očeta. Izmenjevala se je žalost in veselje. Žalost slovesa, ločitve, in veselje ob spoznanju odrešenja, ki so ga dojeli, ko so gledali stigme – rane Jezusa Kristusa na Frančiškovem telesu.

Osebna vprašanja za premišljevanje in pogovor v skupini

- ☞ Kako doživljam smrt - kot strah ali kot prehod?
- ☞ Sem že stal pod »križem«, kot Marija?
- ☞ Kaj mi je najtežje izročiti Bogu?
- ☞ Ali sem spravljen z Bogom, z ljudmi, s seboj?
- ☞ Kako me nagovarja Frančiškova »sestra smrt«?

Naloga za bratstvo

- ☞ Obisk bolnika ali osamljene osebe
- ☞ Skupna molitev za pokojne člane bratstva
- ☞ En dan v mesecu živeti posebej zavestno v hvaležnosti
- ☞ Branje in pogovor ob odlomku iz Sončne pesmi.
- ☞ V molitvi doživeti povezanost z rajnimi in Bogom, začutiti upanje v večno srečo.

Sklep

Vsako življenje se na zemlji enkrat konča. Telo umre in duša se prosta dvigne k Bogu, ki nas čaka, da nas sprejme v svoj objem, kakor mati objame svoje dete, ko ga rodi. Ljudje se bojimo smrti. Strah nas je, ker ne vemo, kaj se bo zgodilo potem.

Ne živimo le za ta svet, smrt je prehod v večno življenje in v molitvi se lahko priporočamo svetnikom in našim rajnim.

Sklepna molitev

Gospod po veri Marije pod križem in po zaupanju sv. Frančiška, nas nauči sprejemati minljivost.

Ko pride sestra smrt, naj nas najde v tvoji volji, v spravljensosti in ljubezni.

Po Kristusu, našemu Gospodu.
Amen.

Predlog pesmi

Marija skozi življenje

Zaključna beseda

Naj nas ta kateheza opomni, da je resnično pomembno v življenju – kot je bilo Marijino – sočutje, povezanost in

zaupanje v Boga, ki ostaja z nami vse do konca. Naj bomo drug drugemu opora, da bo tudi srečanje z življenjem, ki preha-ja v večnost, prežeto z mirom, zaupanjem in upanjem, da ljubezen ne preneha, ampak se preobrazi v Božjo večnost.

Katehezo pripravila: s. Jana Potokar

KATEHEZA ZA MESEC JUNIJ 2026**Kaj ob smrtni uri potrebuje umirajoči?****Temeljne človekove potrebe ob smrti****UVODNA MOLITEV**

Zapojemo pesem (Veš, o Marija, 1. in 2. kitica)

Veš, o Marija, moje veselje?
Veš moje želje? Ljubil bi te!
Zmeraj pri tebi hotel bi stati,
ljubljeni Mati, spomni se me!
Kaj pa ti hočeš, moja kraljica,
sladka Devica, da ti podam?
Drugega nimam, srce mi vzemi,
z nadami vsemi tebi ga dam!

Večni Oče, trpljenje tvojega Sina naj nam bo uteha ob naši smrtni uri; misel na vstajenje, s katerim nam je odprl vrata do nebes, pa neizmerna sreča, da nas po zemeljski smrti čaka večna radost pri tebi.

Daj vsem našim domačim in vsem nam milost, da se ob smrtni uri močno stisnemo k tebi, naj nas satanove zanke ne povlečejo k sebi. Mati Marija, prosi za nas grešnike zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

Uvod v temo - PREDSTAVLJAJ SI ...

Lahko zavrtimo nekaj taktov mirne duhovne inštrumentalne glasbe (npr. Bachovo delo BWV 118 – O Jesu Christ, meins Lebens Licht; op. Bach je bil zelo duhoven skladatelj.)

Ni prijetno načeti pogovora o smrti, umiranju, pa naj govorimo o smrti naših bližnjih ali o smrti nas samih, pa vendar bi se moral vsak kristjan večkrat spominjati smrti, »Memento mori«. Sv. Benedikt tudi naroča: »Imej smrt vsak dan pred očmi.«

V mislih si predstavljajte svoj odhod iz tega sveta ... Kaj bi si želeli? Koga bi želeli imeti ob sebi?

V tišini ostanemo nekaj trenutkov. Če želimo, lahko drug drugemu podelimo svoje misli.

Povemo, da bomo na tem srečanju premišljevali o splošnih človeških potrebah umirajočih in o vlogi duhovnika in redovnika pri umirajočem.

OSREDNJA TEMA KATEHEZE

Kdor spremlja bolne in umirajoče, se od njih in njihovih svojcev veliko nauči. Učijo ga stvari, ki jih ne more najti v nobeni knjigi; učijo ga upati ..., učijo ga, da je potrebno v težkih trenutkih iti pogumno naprej.

1. Splošne potrebe – človeške – potrebe umirajočih:

Te potrebe zelo lepo našteva ga. Metka Klevišar v svoji knjigi Spremljanje umirajočih (str. 30):

»Kaj umirajoči najbolj potrebuje? Predvsem dvoje: da ni sam in da ga ne boli. Seveda potrebuje tudi dobro nego, da z njim do konca ravnamo človeško in dostojanstveno. Potrebuje ob sebi človeka, ki z njim upa, ki je z njim odkrit in mu omogoči, da lahko spregovori o sebi. Umirajoči potrebuje najbližje svojce oziroma njemu drage osebe, ki naj mu bodo v oporo, ki znajo prisluhniti njegovim težavam in si vzamejo čas zanj. Potrebuje zelo skrbno nego, da je urejen tudi njegov zunanji videz – posebno, če sam ne more več skrbeti zase. Bolnik naj ima do konca občutek, da lahko odloča o sebi. Spremljanje ni pomembno samo za umirajočega, ampak tudi za spremljevalca. Kdor spremlja umirajočega, se tudi sam spremeni.«

Msgr. Miro Šlibar, ki vrsto let spremlja trpeče in umirajoče, spodaj podaja besedilo o poslednjih besedah umirajočega (izpoved umirajočega):

»Tisto pravo, kar bi ti zdaj rad povedal – četudi če te tega ne morem več prositi – je beseda ali stavek, ki mi je dajal optimizem ali voljo do življenja. Poskusi najti te besede. Morda je bil tu stavek iz Svetega pisma ali kaj drugega, iz česar sva živela vse življenje. Preprosta beseda, misel ali stavek, ki zdaj dopolni najino iskanje smisla trpljenja in slovesa. Poskusi ga najti – in mi ga povej na uho. Poslušam. Slišim, čeprav molčim – in tudi hočem molčati. Drži me za roko. Z roko ti bom to povedal. Obris mi pot s čela. Pogladi odejo. Ostani pri meni. Povezana sva. To je zakrament umiranja. Če lahko govorijo samo še znamenja, jim pusti govoriti.«

2. Kako duhovniki in redovniki nosijo bremena umirajočih?

V Obredniku – Previdneje bolnikov je na uvodnih straneh navedenih veliko vidikov, ki jih duhovniki morajo poznati in upoštevati ob podeljevanju zakramenta bolniškega maziljenja oziroma svete popotnice:

»Človek, ki je nevarno bolan, potrebuje posebne Božje milosti, da ga stiska duševno ne zlomi in da v skušnjavi ne opeša v veri. Kristus zato svoje bolne vernike utrjuje z zakramentom svetega maziljenja, ki je zanje najmočnejše varstvo (tč. 5). Ta zakrament bolniku posreduje milost Svetega Duha, ki celotnemu človeku pomaga k ozdravljenju, mu krepi zaupanje v Boga in ga utrdi zoper skušnjavo hudega duha in zoper strah pred smrtjo ... Če je potrebno odpusti grehe in dopolni krščansko pokoro (tč. 6).«

Za posebne primere, ko vernik nepričakovano pride v bližnjo smrtno nevarnost, je na voljo poenoteni obred, kjer bolnika previdimo s tremi zakramenti: spovedjo, maziljenjem in sveto popotnico. Če zaradi nujnosti ni časa za vse po vrstnem redu, najprej omogočimo spoved (tudi splošno), nato obhajilo, šele nato maziljenje. Če obhajilo ni možno, podelimo samo sveto maziljenje (prim. tč. 30).

V 6. poglavju obrednika najdemo pomen priporočanja umirajočih:

»To jim pomaga, da v moči trpečega in umirajočega Kristusa premagajo človeku prirojeni strah pred smrtjo. Kristus je namreč s svojo smrtjo uničil našo smrt. Umiranje naj bi tako sprejeli polni upanja v življenje v nebesih in vstajenje. Prav je, da umirajočega pokrižamo na čelu ali mu damo poljubiti križ« (prim. tč. 140).

Ga. Metka Klevišar še zapiše:
»Mnogi še vedno zmotno mislijo, da je bolniško maziljenje znanilec smrti, zato duhovnika pokličejo šele, ko je bolnik že v nezavesti ali celo že mrtev – samo zato, da ga z maziljenjem ne bi užalili« (Spremljanje umirajočih, str. 76).

VPRAŠANJA ZA RAZMISLEK IN PODELITEV

S pomočjo vprašanj lahko izvedemo pogovor v manjših skupinah, lahko pa kar frontalno.

- ☞ Si že kdaj bil/a obsvojcu, ki je umiral? Kaj te je najbolj spremenilo, zaznamovalo?
- ☞ Dostikrat se ne zavedamo pomena duhovnika ob umirajočem in nato ob samem pogrebu. Si zavestno kdaj hvaležen/a duhovnikom, ki opravljajo tako odgovorno in čustveno zahtevno delo?
- ☞ Kaj bi storil/a, če bi naključno bil/a ob umiranju neznanca (npr. na cesti, ulici ...)? Bi poklical/a duhovnika?

V kolikor je kdo od bratov in sester pripravljen podeliti svojo izkušnjo bdenja ob umirajočem, jo lahko podeli z ostalimi.

ZAKLJUČNA MOLITEV

Zmolimo desetko rožnega venca (ki je v nebesa šel), za srečno zadnjo uro in na čast Svetemu Duhu, da bomo zmogli vsem, ki bodo ob nas umirali, stati ob strani.

Zapojemo pesem
(Veš, o Marija, 3. in 4. kitica)

Pa ti, kraljica, si ga že vzela?
Ti si ga vnela, zate gori.
Mati preblaga, ti ga ohrani,
hudega brani, reši ga ti!

Kadar nam zadnja ura bo bila,
Mati premila, pridi po nas!
Ti takrat vodi v raj nas veseli,
tam bomo peli hvalo ves čas.

Naj nas ta kateheza spomni, da v trenutku slovesa človek ne potrebuje popolnosti, temveč bližino. Ne potrebuje velikih besed, temveč tiho navzočnost, dotik, odpuščanje in mir. Srce, ki se umirja, hrepeni po ljubezni, ki ne obsoja, temveč sprejema, in po upanju, ki presega strah. V tej zadnji uri se razodeva, kaj je v življenju resnično štel: odnosi, usmiljenje in vera. In ne pozabimo – Bog ostaja zvest do konca. Naj bomo drug drugemu opora, da bo tudi slovo prežeto z mirom, zaupanjem in tiho gotovostjo, da ljubezen ne preneha, ampak se dopolni v večnosti.

Po predlogi p. Janka Gašpariča
katehezo pripravila
Rok in Alenka Liebhart
Foto: freepick.com

Evangelizacija frančiškovih

Frančiškovi smo v minoritskem samostanu na Ptujju evangelizirali.

Vsak torek od 17. 2. do 31. 3. 2026 smo bili povabljeni k sodelovanju s svojo prisotnostjo in predavanji.

Pri seminarju so sodelovali:

- ☞ p. Matej Senteš OFMConv
- ☞ s. Jana Potokar OFS
- ☞ br. Tomaž Potokar OFS
- ☞ p. Toni Brinjavc OFMConv
- ☞ s. Emina Mulalić OFS
- ☞ p. Krizostom Komar OFM
- ☞ p. Danilo Holc OFMConv
- ☞ p. Peter Vrabc OFM

Splošni naslov seminarja je bil Frančiškov transitus, vsak izmed sodelujočih pa je predstavil svojo temo oziroma podtemo.

V duhu svetega Frančiška Asiškega smo se vsak torek zbirali kot bratje in sestre, da bi skupaj iskali Boga v preprostosti, ponižnosti in veselju ...

Seminar ni bil le niz predavanj, temveč skupna pot vere, srečevanja in notranje preнове, kjer smo lahko znova odkrivali, kako nas Gospod kliče, da živimo evangelij v vsakdanjem življenju.

Posnetke seminarjev si lahko ogledate tukaj:
<https://www.ofs.si/video-franciskovi>

Tekst in foto: Br. J.K.

**Dragi bratje in sestre,
Jezus je vstal – vesela aleluja**

V tem milostnem času velikonočnega veselja, ko obhajamo tudi jubilejni spomin tranzitusa sv. Frančiška Asiškega, se v naših srcih znova rojeva hvaležnost za dar življenja in odrešenika.

Naj nas velikonočna skrivnost napolni z mirom, radostjo in Božjo ljubeznijo.

Naj velikonočna luč razsvetli naša srca in v naše domove prinese pravo vero, trdno upanje in razplamti Božjo ljubezen, ki naj postane tudi luč vsem, ki jih srečujemo.

Naj nas vstali Gospod spremlja s svojo milostjo, vodi naše korake, nas utrjuje v zvestobi Bogu ter vsemu prizadevanju za dobro.

Naj bo ta velikonočni čas in to jubilejno leto tudi čas novih začetkov, blagoslova in notranje prenove.

**Blagoslovljene in doživete
Velikonočne praznike.
Mir in dobro.**

Dr. Jožef Korel s NARODNIM SVETOM OFS

NAPOVEDNIK za 2026

9. maj 2026 od 9. do 15. ure
DAN SVETOV (ljubljske, koprške in mariborske pokrajine)

4. – 6. september 2026
Delovni vikend Narodnega sveta (z zakonci & majhnimi otroki); Piran

PRENOS V ŽIVO OD 10. do 11. ure, na povezavi: www.ofs.si/prenos/

Vabimo vse duhovne asistente, člane svetov KB in predstavnike FRAME na letno srečanje svetov, ki se bo izvajalo istočasno na treh lokacijah po Sloveniji:

MARIBORSKA POKRAJINA: Videm pri Ptuj

KOPRSKA POKRAJINA

LJUBLJANSKA POKRAJINA

Vabilo in dnevni red:

Pokrajinski sveti OFS koprške, ljubljanske in mariborske pokrajine, vabijo vse člane KB na letno srečanje.

- 8.45 Sveta maša
- 9.30 Odmor s klepetom ob kavi in čaju
- 10.00 Nagovor in pričevanje po zoom-u: p. Danilo Holc TRANSITUS
- 11.30 Odmor
- 12.00 Delavnice po skupinah
- 13.00 Kosilo
- 14.00 Križev pot, blagoslov in slovo

14. – 20. junij 2026 Kančevci 38, 9206 Križevci

Duhovne vaje za vse Frančiškove redove (v tišini)

Vse kapacitete so že zasedene.

25. junij 2026 ob 9:00 Brezje
FRANČIŠKOV ODMEV

Skupno praznovanje vseh redov ob 800-letnici transitusa sv. Frančiška www.franciskani.si/800

31. julij– 6. avgust 2026
Romanje v Medjugorje - Festival mladih

Začetek duhovnih vaj bo v petek, 4. 9. 2026, zvečer in se zaključijo v nedeljo, 6. 9. 2026, s skupnim kosilom.

S seboj prinesite posteljnino in brisače. Tisti, ki se bodo udeležili delovnega vikenda, pa v samostanu ne bodo prenočevali, lahko ob prijavi naročijo posamezne obroke hrane.

Udeleženci bodo v večini nameščeni v skupinskih sobah s pogradi, nekaj je tudi dvoposteljnih sob. Zato prosimo vse, ki se bodo prijavili, da to sprejmejo z razumevanjem.

Prijavite se lahko po elektronski pošti na naslov: eminamulalic@gmail.com ali na njen telefon 041 399 553.

4. oktober 2026
800-letnica Transitusa - smrti Frančiška Asiškega

4. oktober 2026: 100-letnica cerkve svetega Frančiška (Jože Plečnik)

24. oktobra 2026
SREČANJE DUH ASSISIJA

Darovi za revijo Brat Frančišek
od 6. 2. '26 do 1. 4. '26 = 760 €
Bog povrni!

- 20 € Peneš Marjan
- 25 € Pernuš Grošelj Barbara
- 30 € Nardin Nives, Župnija Šmartno ob Paki, Ovčar Jožica, Vid Premrl
- 35 € Rotovnik Marija
- 40 € Kompara Barbara
- 50 € Janko Ivan Jurkovnik, Jožefa Sešek
- 100 € Blaz Rot
- 105 € Šerona Majda
- 215 € Zarnik Peter

Študijski dan v Šiški

V soboto, 18. aprila 2026, smo se na povabilo Frančiškove konference Slovenije udeležili študijskega dne, ki je tokrat potekal pri frančiškanih v Šiški. Tema študijskega dneva je bila *Frančiškovi in Klarini viri*.

Bratje in sestre smo se ob 10. uri udeležili svete maše v cerkvi sv. Frančiška. Sveto mašo je ob somaševanju drugih duhovnikov vodil provincialni minister kapucinov in predsednik Frančiškove konference br. Primož Kovač OFM Cap, ki je bil tudi glavni mašni pridigar. Po maši je sledil čas za kavo in piškote. Ob tem smo imeli priložnost poklepetati z ostalimi brati in sestrami.

Ob 11.30 smo odšli v samostansko dvorano, kjer je v uvodnem delu spregovoril provincialni minister frančiškanov p. Christian Gostečnik OFM. Poudaril je kristocentrični vidik Frančiškove karizme. Rane, ki jih je Frančišek prejel so bile potrdilo, da je ravnal prav. Tako kot je

sv. Frančiška vodil Kristus, tako nas isti Kristus vodi tudi danes!

Uvodnemu delu je sledilo predavanje br. dr. Jana Dominika Bogataja OFM z naslovom *Frančiškovi in Klarini viri - Je prej življenje ali beseda?* Br. Jan Dominik Bogataj je otroštvo in mladost preživljal v frančiškanski župniji sv. Antona Padovanskega na Viču pri Ljubljani kjer je vrsto let ministriral in bil del župnijske dramske skupine; med drugim je upodobil lik Lojzeta Grozdeta. Življenje sv. Frančiška ga je vedno bolj privlačilo in tako je vstopil k bratom frančiškanom. Jeziki so bili že od nekdaj njegova strast, saj se je navduševal nad različnimi načini izgovorjave besed. Študij teologije je opravljal na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani ter nato odšel na študij v Jeruzalem in Rim kjer je preučeval cerkvene očete. Postal je profesor in docent na Teološki fakulteti v Ljubljani, poleg tega pa predava tudi na papeški univerzi Antonianum v Rimu. Po zaslugi njegovega veselja do pisane besede je

bilo že marsikatero besedilo prevedeno, obelodanjeno in nam dana v branje.

Br. Jan Dominik je na začetku predavanja izpostavil pomen Frančiškovih in Klarinih spisov (orig. *Fontes Francescanes*) za današnji čas. Čeprav so bili spisi

napisani v zgodovinskem obdobju, ki je bilo v marsičem drugačno od današnjega – govorijo nek drug jezik -, ponujajo spisi smisel tudi za bralca današnjega časa. Hvaležen je podpornikom, ki so finančno podprli slovenski prevod

Frančiškovich in Klarinih virov: subvenciji Javne agencije za knjigo Republike Slovenije, Celjski Mohorjevi družbi, Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, Založbi Brat Frančišek, Fondazione OFM Fraternitas. Zavedati se moramo, da gre za velik in kompleksen projekt, saj prevajanje poteka že nekaj let, spisi pa bodo obsegali okoli 2.000 strani. Pri prevajanju je bilo potrebno poenotiti terminologijo, poenotenje besedišča, poenotenje oblike. Vsako besedilo je bilo potrebno na novo preštudirati, narediti »statio questionis« - katero kritično izdajo izbrati, katero verzijo izbrati in katera redakcija je pravilna. Študijsko področje je zelo živo, saj je v zadnjih 15 letih prišlo do velikih odkritij,

potem, ko so odkrili nov življenjepisa o sv. Frančišku. Pobudo za slovenski prevod Frančiškovih in Klarinih spisov je dal br. Bernardin, ki je poskrbel tudi za začetno vezavo knjige. Pri prevodu Frančiškovih in Klarinih spisov sodeluje 16 prevajalcev nad katerimi bedi uredniški svet. Slovenski prevod Frančiškovih in Klarinih spisov bo v svetovnem merilu spadal znotraj prvih deset prevodov tovrstnega besedila. Tako bomo Slovenci še bližje vrhu kot je bilo to pri Dalmatinovem prevodu svetega pisma. Predstavitve slovenskega prevoda naj bi bila 2. oktobra 2026 v Antonovem domu na Viču.

V nadaljevanju predavanja je br. Jan Dominik opozoril na morebitno neskladje med brano in živeto besedo, saj je sv. Frančišek v Opominih zapisal: »Za nas, Božje služabnike, je torej velika sramota, da so svetniki izvrševali dela, mi pa hočemo prejemati čast in slavo iz tega, da o teh delih samo beremo in jih oznanjamo« (FOpom 6) in »Črka je ubila tiste, ki bi radi spoznali besede, da bi jih ljudje imeli za modrejše od drugih ter bi si tako mogli pridobiti veliko bogastvo, ki bi ga dajali sorodnikom in prijateljem. Tudi tiste redovnike je ubila črka, ki nočejo slediti duhu Svetega pisma, marveč želijo

bolj spoznati samo besede in jih razlagati drugim« (FOpom 7).

Frančišek nam ponuja rešitev, saj zapiše: »Nasprotno pa oživlja duh Svetega pisma tiste, ki nobene črke, ki jo spoznajo in želijo spoznati, ne pridevajo

sebi, marveč vse to z besedo in z zgledom pripisujejo Bogu, najvišjemu Gospodu, kateremu pripada vse, kar je dobrega« (FOpom 7).

Br. Jan Dominik je ugotavljal, da živimo v času, kjer velikokrat umanjka življenje,

žal pa tudi velikokrat umanjka beseda. Prevajanja spisov se je lotil s spoštovanjem, saj spada med priučene frančiškologe, imel pa je tudi nekaj dvomov, če so prevajalci primerni za tovrstno prevajanje, saj gre za drugo obdobje (13. in 14. stoletje), ko je bil v uporabi nek drug jezik. Pri Frančiškovih in Klarinih spisih gre za filozofsko nezahtevna besedila, vendar povsem temu ni tako. Besedilu se je potrebno prepustiti, da se besedilo pretaka skozi tebe, preoblikuje tvoje mišljenje in spodbudi tvoje zanimanje; kot je dejal sv. Tomaž Akvinski »Dokler ne spoznaš, tudi ne ljubiš!«

Predstavitev slovenske izdaje je br. Jan Dominik razdelil na več delov.

1. del zajema spise sv. Frančiška

Med njimi izstopata deli: Spisi sv. Frančiška Asiškega in sv. Klare (ur. Rafko Vodeb), ki so izšli leta 1982, Vodilo in življenje: spisi sv. Frančiška Asiškega in sv. Klare (ur. Štefan Kožuh), ki je izšlo leta 1998.

Zadnja slovenska izdaja oz. prevod razdeli spise sv. Frančiška na tri dele:

1. Hvalnice in molitve
2. Pisma
3. Vodila in opomini

2. del zajema življenjepise sv. Frančiška

Do sedaj je bilo na voljo v slovenskem jeziku pet življenjepisov o Frančišku in sicer Tomaž Čelanski: Življenjepis sv. Frančiška (Prvi življenjepis), Sveti dogovor sv. Frančiška z gospo Ubožnostjo, O začetku ali temelju reda (Zapiski neznanega Peružana), Legenda treh tovarišev in Rožice sv. Frančiška. Leta 1266 postane Bonaventurova Večja legenda o sv. Frančišku uradni življenjepis o sv. Frančišku; ta življenjepis je nato izhajal več stoletij.

3. del zajema zgodovinska pričevanja o sv. Frančišku

Kaj so o sv. Frančišku pisali prvi bratje (kroniški zapisi) in kaj so o sv. Frančišku in njegovem redu zapisali drugi zgodovinarji.

4. del zajema papeške dokumente

Gre za papeške bule različnih papežev (Honorija, Gregorja IV. itd.), ki večinsko še niso bile prevedene.

5. del zajema spise sv. Klare

Sem sodi Prvo pismo Neži Praški, Drugo pismo Neži Praški, Tretje pismo Neži Praški, Četrto pismo Neži Praški, Pismo Ermentrudi iz Bruges, Vodilo in Oporoka.

6. del zajema življenjepise sv. Klare

Sem sodijo Okrožnica o smrti sv. Klare, Kanonizacijski postopek za sv. Klaro, Listina o kanonizaciji sv. Klare ter Legenda o sv. Klari Asiški.

7. del zajema dokumente o sv. Klari

Med njimi najdemo Pismo Hugolina, Privilegij uboštva, Pismo Gregorja IX., Pismo Neže Asiške ter Pooblastilo Oportulu.

8. oz. 9. del zajema zakonodajna besedila reda bratov in sester spokornikov

Sem sodi Pismo vernikov (Memoriale propositi) in Vodilo Nikolaja IV.

Dodatek 1 zajema: Poznejša vodila Franciškovega tretjega svetnega reda; Vodilo Leona XIII., Vodilo Pavla VI.

Dodatek 2 zajema: Vodila Franciškovega tretjega samostanskega reda; Vodilo Leona X., Vodilo Pija XI., Vodilo Janeza Pavla II.

Br. Jan Dominik nam je v nadaljevanju predavanja podal nekaj odgovorov na vprašanje »zakaj brati Franciškove in Klarine vire?« Tovrstne vire lahko beremo zato, ker gre tukaj za srečanje z izvorom – ne le z izročilom, gre za razločevanje med dogodkom in interpretacijo, česar se mora naučiti vsaka generacija posebej, gre tudi za razumevanje identitete reda, za soočenje z radikalnostjo evangelija, za osvoboditev od idealizacije ter za duhovno in kritično zrelost.

V zadnjem delu predavanja je br. Jan Dominik pripravil odlomke besedil (Tomaž Čelanski: Drugi življenjepis 128, Asiški zbornik 120 ter Ogledalo popol-

nosti 96, ki so se nanašali na veselje kot ga je razumel sv. Frančišek. Prisotni udeleženci smo nato imeli pogovor v manjših skupinah kjer smo lahko drug z drugim podelili interpretacije odlomkov.

Ob 13.00 smo bratje in sestre imeli agape ter se nato polni novih doživetij odpravili domov.

Bratom frančiškanom izrekam pristrčno zahvalo za odlično organizacijo dogodka ter za njihovo gostoljubnost. Hvaležen sem vsem, ki ste se v velikem številu udeležili letošnjega Študijskega dne, še posebej provincialom p. Christianu Gostečniku OFM, br. Primožu Kovaču OFMCap, p. Milanu Kosu OFMConv, predstavnici KORUS-a s. Hermini Nemšak ter sestram klarisam, ki so bile z nami v duhu in molitvi.

Dominik Janez Herle OFS

Utrinki

s. Metka Kos FMM

Opažam, da se mladi prebujajo in želijo radikalno živeti evangelij. Zdi se mi, da je ogromno bogastvo v teh zbranih Frančiškovi in Klarinih virih. Za nas, ki smo že Frančiškovi in za mlado generacijo, ki prihaja. Ko bereš prvotne tekste, soočiš s tem svoje življenje in takrat daješ prostor Duhu, da spregovori, kaj je pomembno za moje življenje. To se mi torej zdi ogromno bogastvo in se tega dela zares veselim.

P. Franc Murko OFMConv

Doslej »ni bilo treba«, ker nismo imeli zbranih in prevedenih virov, zdaj pa bomo imeli slabo vest, če se ne bomo vračali k izvirom naše duhovnosti. Br. Jan Dominik Bogataj je opravil ogromno delo. Imam pa občutek, da so na tem srečanju »bolj načitani« bratje in sestre, ki jim knjiga nekaj pomeni. Na to sem najprej pomislil, ko sem prišel sem. Sicer pa je lepo tukaj, bratski duh je med nami.

David Vehovec OFS, KB Ljubljana Šiška

Prvič sem na tem srečanju. Ko sem prišel v cerkev, me je najprej prevzel občutek, da sem doma, da sem med svojimi: med patri, med redovnicami, med brati in sestrami OFS. Veselim se, da nas je veliko! Navdušilo me je predavanje, čutim, da je med vsemi frančiškovi redovi neka povezanost in moč. Odlomki, ki smo jih brali skupaj, so zelo globoki. Celotno Frančiškovo življenje doživljam kot pot k Jezusu, kot spodbudo, kako biti bližje Jezusu. Prav viri nam dajejo dodatne uvide v njegovo življenje, razmišljanje, delovanje. Zdi se mi, kot bi nam kazal pot, kako naj živimo sveto pismo v vsakdanjem življenju.

Mara Lovrič OFS, KB Koper

Veselim se zbranih Frančiškovi in Klarinih virov. Mislim, da je br.

Jan Dominik s sodelavci naredil eno čudovito stvar, to vsebino zelo potrebujemo, saj nas bo še bolj povezala med seboj. Zdaj smo dobili »delo« in veselim se tega. To nas bo zelo obogatilo, tudi naše razumevanje Frančiška in njegove duhovnosti.

s. Mira Rožanc ŠSFKK

Zelo se veselim zbranih virov! Velikokrat sem lektorirala in sem iskala Prevode citatov iz Frančiškovih virov v drugih jezikih, zdaj bomo imeli vse zbrane na enem mestu v slovenščini! Posebej se veselim tega dela za osebno duhovno življenje. Današnjega srečanja sem se zelo veselila, vseh bratov in sester in čudovitega programa, bogate vsebine. Kako lepo nas je že na začetku povezala sveta maša. Lepo je tukaj!

Br. Marjan Marucelj OFMCap

Zelo rad se udeležim vsakega takšnega srečanja, ker nas to bogati in združuje, nam daje novih moči. Zdaj pa je na nas, da gremo v akcijo, saj ni rasti, če se vedno znova ne vračamo k izvirom.

Jože Tomažič OFS, KB Sv. Cecilija, Celje

Srečanje je dragoce, ker čutim, da sem del skupnosti s skupnim poslanstvom. Nagovorila me je današnja

predstavitev, današnja beseda. Jaz sem lahko vesel ali žalosten, to je moje počutje. Ko pa se srečam z bratom ali sestro, potem pa mislim na njega, kaj mu lahko dam. Lahko mu povem, da sem žalosten, ampak ne želim, da tudi on postane žalosten. Ko pa sem vesel, naj se to veselje širi. In to je čutiti tudi danes med brati in sestrami.

P. Janez Papa OFM

Vedno mi je lepo, ko pridemo skupaj bratje in sestre v tako lepem številu. Ti zbrani Frančiškovi in Klarini viri bodo gotovo obogatitev za vse nas. Že v svojih mladostniških letih sem prebiral italijansko verzijo Virov, zdaj pa se veselim vsega tega gradiva v slovenščini. To je res dobro izhodišče za osebno spraševanje, pravi izziv. Zelo dobrodošlo in Bogu hvala, da to nastaja.

Ana Vanesa Bogataj OFS, KB Škofja Loka

Všeč mi je, ker nas je br. Jan Dominik nagovoril, da se poglobljamo v vire in je osmisli, zakaj je za frančiškove brate in sestre to nujno potrebno. Upam, da bodo naša bratstva črpala iz tega bogastva. Zelo sem vesela današnjega srečanja, da bratje in sestre iz vseh redov preživimo nekaj časa skupaj, se družimo, spoznamo drug drugega, si izmenjamo različna mnenja. Sama vsebina današnjega dne je bila res zanimiva.

Zbrala Mateja Trajbarič OFS

Križev po na Ptuj

De 8. 3. 2026 je potekal tradicionalni križev pot po mestu Ptuj in z veseljem smo se ga udeležile tudi nekatere članice KB OFS Slovenska Bistrica: Katja Sabolič, Neža Justinek, Neda Kovačič in Suzana Markovič. Pridružil pa se nam je tudi pater Danilo Holc.

Križev pot poteka po zgodovinskih točkah, kjer nam mesto na vsakem koraku kaže zgodovino trpljenja svojih meščanov.

Križev pot mesta Ptuj je začel nastajati leta 2012 na pobudo g. Roberta Vidoviča, člana ŽPS pri sv. Juriju. Avtorji so črpali besedilo iz dramskega besedila Manjši in ponižni bratje ptujskega rojaka Jakoba Emeršiča. V tem delu je avtor upodobil 14 postaj križevega pota ptujskih minoritov.

Križev pot smo začeli v cerkvi sv. Jurija in ga nadaljevali od 1. do 14. postaje po ključnih zgodovinskih točkah, ki nas spominjajo na trpljenje oseb in prebivalcev mesta Ptuj.

- ☞ 1. Postaja: spomenik sv. Viktorina, kjer smo se spominjali njegove mučeniške smrti.
- ☞ 2. Postaja: Obrambni stolp (kula). Tukaj so meščani opazovali kako se bližajo Turki, ki so požigali in ropali po okolici.
- ☞ 3. Postaja: Florjanov spomenik
- ☞ 4. Postaja: Orfejev spomenik. To je bil sramotilni steber na katerega so privezovali grešnike.
- ☞ 5. Postaja: Protestantska cerkev nas spominja na razklanost kristjanov v 16. stoletju.
- ☞ 6. Postaja: Dominikanski samostan. Spominja nas na boleče reforme

cesarja Jožefa II., ki je dal zapreti veliko samostanov.

☞ 7. Postaja: Nekdanji zapori

☞ 8. Postaja: Vodni stolp. Tudi mesto Ptuj so zaznamovale številne poplave.

☞ 9. Postaja: Narodni dom. V času zaostrovanja nerešenih nacionalnih nasprotovanj, je prihajalo do veliko nestrpnosti in sovraštva.

☞ 10. Postaja: nekdanja sinagoga. Tudi tukaj je prišlo do verske nestrpnosti in izгона judov v letih 1397 in 1404.

☞ 11. Postaja: Relief na hiši. Smrtonosne bolezni so od 14. do 19. stoletja morale vsaj 15x.

☞ 12. Postaja: trg pred minoritskim samostanom. Med leti 1941-1945 so bili bratje minoriti izgnani iz samostana. Okupatorji so streljali talce in preganjali Slovence. Porušen je bil tudi Marijin steber pred cerkvijo.

☞ 13. Postaja: dvorišče minoritskega samostana. Naši grehi so križali našega Gospoda.

☞ 14. Postaja: cerkev sv. Petra in Pavla. Mesto Ptuj je doživelo preganjanje kristjanov tudi v novejši zgodovini.

Križev pot je bil zelo globok in poučen. Čestitke gredo vsem idejnim ustvarjalcem tega križevega pota, ki nam preko Jezusovega trpljenja opiše zgodovinske znamenitosti mesta Ptuj.

Zapisala:
s. Suzana Markovič OFS

Assisi in Laverna

ROMANJE k sv. Frančišku Asiškemu
od 13. do 15. marca 2026

Ob praznovanju 800. obletnice prehoda k Bogu svetega Frančiška Asiškega, smo se v organizaciji bratov minoritov in Aritursa odpravili na romanje. Obiskali smo njegov grob in relikvije v baziliki sv. Frančiška ter bili deležni mednarodne maše, kjer je s. Dorica Emeršič prebrala slovensko berilo. Na koncu smo zapeli slovensko pesem Marija skoz' življenje.

Vsi bratje in sestre ste poromali z nami v duhu.

Hvala Bogu in bratom minoritom za te milostne trenutke. Obiskali smo tudi Laverno – nepozabno doživetje!

Mir in dobro!

Duhovne vaje – TRANSITUS, sv. Frančišek Asiški - Piran

Zahvala za duhovne vaje v Piranu

Od 13. do 15. marca 2026 smo se člani Frančiškovega svetnega reda zbrali na duhovnih vajah v minoritskem samostanu v Piranu. Hvaležni smo za temo, molitve, poglobitve in čas, ki smo ga nekateri bratje in sestre preživeli skupaj.

Iskrena zahvala vsem bratom minoritom, ki so nas tako lepo sprejeli in gostili ter nam omogočili miren prostor za duhovno obnovo.

Posebna zahvala gre frančiškanku p. dr. Andražu Arku za lepo pripravljeno in poglobljeno temo duhovnih vaj »Transitus«, ki nas je spodbudila k razmišljanju o življenju, veri in zaupanju v Boga, našega ustanovitelja sv. Frančiška Asiškega in tudi nas samih.

Naj nas vse to, kar smo prejeli v teh dneh, spremlja tudi v vsakdanjem življenju.

Hvala vsem bratom in sestram.

Foto: br. Mirko Potočnik

Frančiškovi na radiu Ognjišče

Frančiškovi smo tokrat prebili led, se opogumili in stopili pred radijski mikrofoni na Radiu Ognjišče. Zbrali smo se predstavniki OFS, Frančiškove mladine in Frančiškovih otrok ter skupaj podelili delček našega poslanstva.

Ob tej priložnosti smo povabili tudi druge, da se nam pridružijo in skupaj z nami sledijo evangeliju po zgledu svetega Frančiška Asiškega.

Po oddaji smo seveda ugotovili, kaj vse bi še lahko povedali, ampak nič hudega — nekaj prihranimo za naslednjo priložnost!

Hvala za lepo izkušnjo in prijetno druženje. Naj nas na naši poti še naprej vodi Bog, po zgledu svetega Frančiška Asiškega.

Ps: Hvala s. Petri Stopar in sodelavcem na Radiu Ognjišče za to prijetno izkušnjo, p. Danilu Holcu pa, da nas je vzpodbudil.

Foto: Radio Ognjišče

Praznovanje rojstnega dne

Draga sestra, v bratstvu svetega Vida je 2. 4. 2026 bilo veselo, 97. rojstni dan naše sestre Micke. Skupaj z brati in sestrami v duhu svetega Frančiška slavimo Boga za dar dolgega, zvestega in blagoslovljenega življenja.

Naša sestra Micka se tudi ponaša po najdaljših zaobljubah med vsemi brati in sestrami v Sloveniji. »Tih in predano hodiš po poti evangelija, širiš mir in dobro ter ostajaš zvesta Gospodu v vseh življenjskih preizkušnjah.«

Naj te spremlja Njegov blagoslov, naj te krepi v zdravju in veselju, sveti Frančišek pa naj ti izprosi obilje milosti. Iskrene čestitke ob prazniku!

FSR K.B. sveti Vid
Foto: Anica Škvorc

Živi rožni venec

za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

ŽETEV

Za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinost Cerkev, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

»Žetev je obilna, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.« (Lk 10,2)

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Kot boste lahko prebrali v novi Žetvi, se molitvenemu toku Živi rožni venec priglasujejo vedno novi molivci in molivke; res je slednjih, torej molivk več, vendar so prisotni tudi molivci. Bogu hvala vsem, ki ste se odločili in vsem, ki spodbujate po župnijah, da bi bilo gorečih molivcev še več. Smo v velikonočnem času, ko obhajamo tudi 4. velikonočno nedeljo, ko je po tradiciji nedelja Dobrega pastirja, kateremu sledi in se ga trudi posnemati vsak duhovni poklic. Sv. Frančišek Asiški, čigar 800-letnico smrti letos obhajamo, je med drugim zapisal: »O kako nekaj svetega, lepega in ljubeznivega, dobrodejnega in ponižnega, pomirjajočega in prijetnega, ljubeznivega in nadvse zaželenega je

imeti takšnega brata, ki je dal življenje za svoje ovce.« To je dobri pastir, ki po milosti zakramentov skrbi za svoje ovce, še posebej za vse poklicane v duhovni poklic. Zato še naprej molimo in prosimo za vse poklicane, da bi v odločitvi vztrajali in bili vedno znova odprti z navdihe Svetega Duha.

PRIDI SVETI DUH

(Molitev iz molitvenika *Molite in spodbujajte k molitvi*, zbrala in uredila s. Štefka Klemen, Maribor: Ognjišče, Slomškova založba, 2021, str. 82)

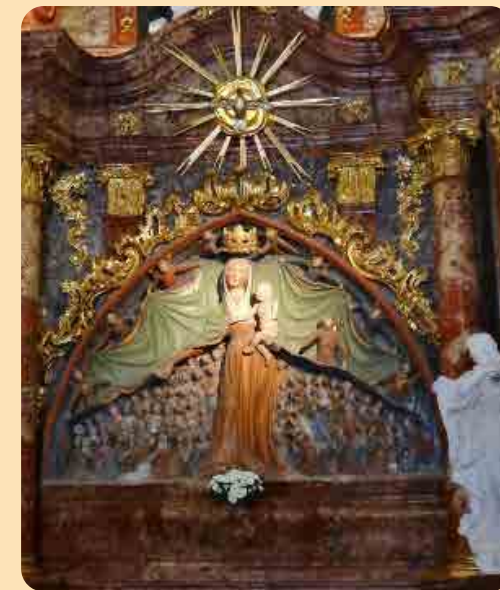
Pridi Sveti Duh! Podeli duhovnikom, svojim služabnikom in delivcem Božjih skrivnosti, novo srce, mladostno in veselo, ki prejeti zakrament sprejema z držo čudenja (strmenja) kot izredno razodetje ter odgovarja z vedno novo svežino na stalne naloge njihovega služenja.

Pridi, Sveti Duh! Podeli duhovnikom, svojim služabnikom, učencem in apostolom Kristusa Gospoda, čisto srce, zmožno ljubiti njega samega, ki je Bog z nami in z Očetom, s takšno polnostjo, veseljem in globino, ki jo le on lahko prebudi; čisto srce, ki noče imeti opravka

z zlom, razen, da ga opredeli, se proti njemu bori in se ga varuje; čisto srce, kakršno je srce otroka, ki se je zmožen navdušiti in se bati.

Pridi, Sveti Duh! Podeli svojim duhovnikom, služabnikom Božjega ljudstva, veliko srce, odprto za tvojo nežno in močno navdihujočo besedo in zaprto za vsako bedno željo po uveljavitvi, za vsako bedno človeško tekmovalnost ter popolnoma prežeto s čutom Cerkev; veliko srce, ki želi biti podobno Jezusovemu Srcu in je v notranjosti pozorno na potrebe Cerkev in sveta; veliko srce, zmožno ljubiti vsakogar, služiti vsem, trpeti za vse; veliko in močno srce, da zdrži vsako skušnjavo, vsako preizkušnjo, vsako neprijetnost, vsako naveličanost, vsako razočaranje, vsako žalitev; močno in vztrajno srce vse do žrtvovanja, srečno, da lahko utripa s Kristusovim srcem, ter ponižno, zvesto, možato izpolnjuje Božjo voljo. Amen.

Benedikt XVI.

Iz pridige na molitvenem dnevu za nove duhovne poklice na Ptujski Gori

13. september 2025 (evangelij: prilika o Dobrem pastirju!)

»Dobri pastir je ljubeči pastir, ki se žrtvuje, izgoreva, služi, tvega. Tudi v težavah, razočaranjih in porazih, ne izgubi poguma, kajti tolažbo išče v domačnosti z Jezusom in prav zaradi te domačnosti lahko v odnose do ljudi in v skupnost vnaša vedenje Dobrega pastirja.

Če je naša služba odgovor na Božjo ljubezen, potem je naše življenje vedno bolj v skladu s podobo Jezusa, pastirja, ki je ljubeči pastir, ki mu ni žal časa, naporov, tveganja, pa tudi nerazumevanja, preizkušnje in razočaranja. Vse to bo namreč razumel, kot del poti do cilja. Ravno v premagovanju ovir se najbolj pokaže prava podoba pastirja. Potrebna je tesna povezanost s Kristusom, Dobrim pastirjem, ki se je daroval na križu, da bi nas odrešil in tako osmisli tudi našo žrtve in naše darovanje za bližnjega.

Vsaka poklicanost, ki jo človek prepozna v globini srca, povzroči, da vzklije odgovor, ta pa rodi upanje.

Mnogi mladi danes želijo spoznati pot na katero jih Bog kliče. Ko sem na svetoletnem romanju mladih v Rim odgovarjal na njihova vprašanja, je bilo prvo: »Kako prepoznati, da je v ozadju Božji klic v duhovništvo, posvečeno življenje, ali v družinsko življenje in da to ni samo moja želja ali ideja?«

Odkrivanje poklicanosti se odvija po poti razločevanja, v molitvi in ob duhovnem spremstvu.

Današnji čas zaznamuje hiter tempo življenja, poln hrupa in raznih ponudb. A če želiš prisluhniti Bogu, se je po-

trebno zaustaviti, potrebna je tišina, ko v molitvi berem Božji klic in potem nanj svodno in zavestno odgovorim.«

Mariborski nadškof metropolit msgr. Alojzij Cvikl

ZAHVALA IN PROŠNJA

Drage molivke in dragi molivci, hvala vam tudi za vse darove, ki jih namenjate za vzdrževanje revije Brat Francišek, kjer se nahaja rubrika ŽETEV. Novi molivci se še naprej pridružujejo; nekoliko počasneje, pa vendar se. Vabljeni, da se prijavite ali nagovorite še koga. Če bi kakšna župnija potrebovala več zloženkov za povabilo novih članov, jih lahko dobi na naslovu ŽRV.

Pričevanje iz terena

(iz Župnije Hrpelje – Kozina, se je v zadnjih mesecih prijavilo okrog 20 članov)

Za prvo rožo smo se zbirali v poletnem času in začeli 8. septembra, na Marijin rojstni dan. Ohrabрили smo se in sestavili še drugo rožo, ki je začela 8. decembra na Marijin praznik Brezmadežnega spočetja. Sestavlja jo tudi župnik in pretežno možje in fantje.

Vsako rožo sestavlja 20 članov, vsak moli po enem od dvajsetih namenov, tako da vsi skupaj zmolimo en cel rožni venec dnevno. Vsakemu se vsak mesec spremeni namen.

Obe roži je slovesno umestil župnik Niko Čuk pri sveti maši, v znamenje sodelovanja je vsakemu izročil obesek z 10-ko, tako da ga spominja na zavezo k molitvi.

S pobudo ŽRV prispevamo en kamenček v mozaiku prošenj za stanovit-

nost in nove duhovne poklice. Molitev nas povezuje in posvečuje naše kraje v župniji Hrpelje-Kozina.

Lp
Jana

Knjiga o življenju in poslanstvu p. Leopolda Grčarja. Lahko jo dobite za 20€ na naslovu info@marija.si ali na telefon 04/53 70 700.

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetve.

**NOVI NASLOV
ZA POŠILJANJE POŠTE:
p. Krizostom Komar
Ul. škofa Maksimiljana Držečnika 7
2000 MARIBOR
zivi.rozni.venec@ofm.si**

ŽRV darovi za revijo Brat Francišek

marec '26 – april '26 = 630 €

Bog povrni!

- 10 € Janez Oprčkal, Marija Egart, Tončka Vrtin, Danica Videnšek, Katica Rudež, Anamarija Jager Slakan
- 15 € Dominik Janez Herle, Rok Meglič, Anica Naveršnik, Rok Meglič
- 20 € Slavka Rifelj, Marija Cassol, Katica Hrovatin, Silva Šrajner, Franc Pušnik, Slava Nedoh, Cecilija Pipuš, Marica Logar, Albina Žižek Čebulj, Ambrož Kotnik, Martin Arvaj, Marija Stariha
- 25 € Olga Skočir, Helena Klavž
- 30 € Darja Belak, Anton Čokl, Tončka Rainer, Aleša Kokol
- 50 € Anton Vidic, Slavko Čander

DESETKA SVETLEGA DELA ROŽNEGA VENCA: Ki je postavil sveto evharistijo

Postavitev evharistije
(Lk 22,19-20)

In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin.« Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas.

Razlaga papeža Frančiška Ta »miza« nas oblikuje po Jezusovemu zgledu

Jezusovo dejanje med zanjo večerjo je največja zahvala Očetu za njegovo ljubezen, za njegovo usmiljenje. Evharistija predstavlja višek Božjega

zveličavnega delovanja: Gospod Jezus s tem, po postane kruh, ki se lomi za nas, izliva na nas vse svoje usmiljenje in svojo ljubezen, tako da prenovi naše srce, naše bivanje in naš način vstopanja v odnos z Njim ter brati in sestrami. Zato, ko pristopamo k temu zakramentu, običajno pravimo, da »prejmemo obhajilo« in »se obhajamo«. To pomeni, da nas v moči Svetega Duha udeležba pri evharistični gostiji edinstveno in globoko upodablja po Kristusu in nam tako omogoča, da že sedaj okušamo polno občestvo (obhajilo) z Očetom, značilno za nebeško gostijo, kjer bomo z vsemi svetniki veseli v slavi zrlji Boga iz obličja v obličje (papež Frančišek, Splošna avdienca, 5. februar 2014).

p. Krizostom Komar OFM

Frančiškov prijatelj

<https://www.kapucini.si/wp-content/uploads/2026/03/FP-1-2026.pdf>

Dotik Boga

O srednja tema številke revije Frančiškov prijatelj je Božji dotik v človekovem življenju. Bog človeka pogosto nagovarja tiho in neopazno – v vsakdanjih srečanjih, prizkušnjah, molitvi ali služenju drugim. Dotik je temelj odnosa: povezuje ljudi med seboj in odpira prostor, kjer lahko človek prepozna tudi Božjo bližino. V Svetem pismu se Božji dotik kaže kot notranji nagovor, ki človeka spreminja in vodi na novo pot, v Novi zavezi pa Jezusov dotik prinaša ozdravljenje in novo življenje.

Poseben poudarek je namenjen sv. Frančišku Asiškemu ob 800-letnici njegove smrti. Njegova pot kaže, kako lahko srečanje z ranjenim človekom ali lastno krhkostjo postane prostor Božjega delovanja. Ko je Frančišek objel gobavca, je v njem srečal Kristusa, kar je zaznamovalo preobrat njegovega življenja. Tudi današnji kristjan je povabljen, da v vsakdanjih srečanjih prepozna Božji dotik in mu dovoli, da preobrazi njegovo srce.

Revija prinaša tudi osebna pričevanja in pogovore. Duhovnik Gašper Naglost spregovori o tem, kako se Božja bližina razodeva v preprostih življenjskih trenutkih, zlasti ob srečanju z ljudmi v stiski. Kapucin Stane Bešter poudarja, da človek ni rešen po lastni moči, temveč po Božji milosti.

Med življenjskimi zgledi izstopa zgodba mladega Škota Joeja Wilsona, ki je umrl pri sedemnajstih letih, vendar

s svojo vero in preprostostjo še danes navdihuje mnoge in je v postopku za svetništvo. Revija predstavlja tudi zgodovinske in duhovne osebnosti ter prinaša pričevanja o moči vere v težkih življenjskih okoliščinah. Opisana je tudi dejavnost sester uršulink v Etiopiji, ki skrbijo za deklice, prizadete zaradi vojne in revščine, ter jim vračajo dostojanstvo in upanje.

Prispevki predstavljajo tudi različne dogodke in pobude skupnosti, med drugim tabor slepih in slabovidnih v Piranu, kjer so udeleženci ob molitvi, druženju in skupnih dejavnostih doživljali podporo in prijateljstvo. Revija se dotika tudi aktualnih kulturnih in družbenih vprašanj ter prinaša novice o delovanju frančiškove družine po svetu.

Celotna številka bralca spodbuja k razmisleku, kje se v njegovem življenju dogaja Božji dotik in kako lahko tudi sam postane prinašalec bližine, usmiljenja in upanja za druge.

br. Vlado Kolenko

Med nami

http://minoriti.rkc.si/images/Datoteke/Med_nami_01_2026.pdf

P rva letošnja številka prihaja med nas v pozni pomladi, nosi pa vstajenjsko vsebino – razmislek o Jezusovem vstajenju, ki nam prinaša novo življenje, kot je prehod skozi Rdeče morje dal Izraelcem priložnost, da so na novo zaživeli. Niso bili več sužnji, ampak svobodni. Zato nas avtorica uvodnika sprašuje: Kje v svojem življenju danes stojim pred "Rdečim morjem" in ali verujem, da Bog tudi danes odpira pot iz sužnosti v svobodo, iz teme v svetlobo, iz smrti v življenje?

P. Martin Kmetec, nadškof v turški Smirni, nam predstavi svojega predhodnika sv. Polikarpa, ki je umrl mučeniške smrti med leti 154 in 156 in je živel med ljudmi ki so še videli Jezusa.

Ali ste vedeli, da se otroci Izraela že več tisoč let med obredno večerjo ob praznovanju Pashe ali velike noči obračajo na svoje starše, da bi jim ti razložili, zakaj je ta noč tako posebna. In starši jim razlagajo, kako so bili sužnji faraona v Egiptu in kako jih je Gospod od tam izpeljal z močno roko.

Dobesedno znanstveno se je lotil razmišljanja o prehodu čez Rdeče morje kot predpodobi Jezusove smrti in vstajenja Matjaž Celarc, ki ugotavlja, da »dogodek izhoda iz Egipta ni le zgodovinska rešitev iz suženjstva, temveč razodetje Boga kot Stvarnika in Odrešenika, ki ima oblast nad silami smrti.«

Sestre klarise nas spodbujajo, da skupaj z Marijo stopamo za Kristusom velikonočni zmagi naproti.

Če vas zanima, kako se živi na Grenlandiji in kaj je minorita p. Tomaža

Majcna pripeljalo v to deželo, preberite nadvse zanimiv pogovor z njim.

Rubriki Brezmadežna in Biseri molitve nas bosta duhovno osvežili, prav tako tudi obe otroški rubriki.

Assisi še vedno utripa v ritmu Frančiškovega srca. To bomo lahko začutili v spominskem zapisu o lanskem romanju, posebej pa v času, ko so množice vernikov počastile njegove posmrtno ostanke.

V letošnjem letu, ki je zaključno leto Frančiškovich jubilejev, se bo še marsikaj dogajalo. Z Janezom Turinekom se bomo odpravili na drugi del romanja od enega do drugega frančiškovega samostana in prispeli v Piran. To pot je sicer prehodil lani, a tako njega kot tudi druge romarje Frančišek vedno znova vabi na pot.

Naš končni cilj pa so seveda nebesa, kjer se bomo večno veselili z našim očetom Frančiškom!

Doroteja Emeršič OFS

Duhovna obnova v kriškem samostanu

Čez vikend pred cvetno nedeljo so se v Kriškem samostanu oglasili glasovi Frančiških otrok z družbo in animatorji. Izvedli smo duhovno obnovo, ki jo je vodil br. Ambrož Brezovšek OFMCap.

Prvi dan, v petek po večerji, smo se pridružili družinski adoraciji, pred spanjem pa pogledali del filma Wall-E. Bili smo preveč utrujeni, zato smo si drugo polovico prihranili za soboto dopoldne. Katehezo smo poživili z dinamiko v parih, v katerih je bil eden od otrok človek na vesoljski ladji Aksiom, drugi pa njegov robot, ki je skrbel, da ima njegov človek čim manj dela. Sledilo je kosilo in priprava materiala za izdelovanje butaric. Tako hitro smo končali, da nam je ostal čas še za igranje v atriju. Popoldne so nas prišli iskat starši in skupaj smo izdelali še več butaric.

Upamo, da nas takšno druženje še kdaj poveže s Frančiškovo in župnijsko skupnostjo.

Martina Brataševac

Foto: vir spletna stran br. kapucini in freepick.com

Mladi pojemo

Pevci otroškega zbora *Brat Sonce, sestra Luna*, naši zametki Frančiških otrok v Nazarjah, smo se udeležili letošnjega srečanja otroških pevskih zborov na Rakovniku. S petjem je mašo polepšalo kar 750 pevcev iz vse Slovenije. Imeli smo se zelo lepo in že z veseljem pričakujemo srečanje čez dve leti.

Mir in dobro,

Tekst in foto s. Mojca Špende

Tabor slepih in slabovidnih v Piranu

v sodelovanju z »lokalci«

Od 13. do 20. februarja 2026 se je v minoritskem samostanu v Piranu odvijal tabor slepih in slabovidnih. Skupaj s spremljevalci se je v sobe naselilo okrog 35 odraslih, tudi kuharico in hrano so pripeljali s seboj. Imeli so zelo pester program, jutranja telovadba, molitev, maša, zajtrk in potem razne aktivnosti. Prvič sem se tabora za nekaj dni udeležila kot prostovoljka. Lani sem bila povabljena, da predstavim izkušnje iz Etiopije in v zahvalo so zbrali prispevke za sirotišnico, kjer sem bila. Že pred leti so me povabili na tabor v staro portoroško župnišče z željo, naj kaj povem o tem, kako so tu

nekoč živeli. Opirala sem se na življenjske zgodbe iz knjig Srečanja v Piranu. S seboj sem imela tudi oceanski boben in ob slikah na malem odru pripovedovala legendo o sv. Juriju, ki je rešil Piran pred poplavo. Bila sem veselo presenečena, da so se tega srečanja nekateri od njih še spomnili.

Učiteljica likovnega pouka Mihaela (Gorenjska) je svoje učence nagovorila, da izdelajo pustne maske. Vsi smo se našemili in nameravali na sprehod po Piranu. Prišli smo do Tartinijevega trga in imela sem samo še čas povedati staro šalo, da Tartini zaigra na violino, ko gre mimo kaka devica, ko se je ulil dež. Povorka je šla po gobe, mi pa mimo Žižole po Bolniški ulici domov. Nekdo je pri vhodu v bife vprašal: »Imate kaj za maskare?« in prijazna mlada natakara je prinesla zvrhan pladenj odličnih krofov.

V nedeljo smo šli k sveti maši v stolnico in prisluhnili župnijskemu pevskemu zboru Georgios. Zapeli so Stvarnik višavja, Dajte mi zlatih strun, Lode a Maria Santissima, ljudsko Madonnina del mare in nekaj drugih slovenskih Marijinih pesmi, vsi pa smo komaj čakali na skladbo Pirančana Giuseppe Tartinija Dolce mio Dio. Seveda niso smele manjkati Pa se sliši, Veš o Marija, Marija skozi življenje ...

Ob 11.30 smo poslušali odlični koncert v cerkvi sv. Frančiška. Pel je piranski operni pevec Neven Stipanov, na orglah ga je spremljal pianist in organist Danijel Breclj. Vsi poslušalci smo navdušeno ploskali obema, ko sta s kora prišla na križni hodnik, pa smo se zgrnili okrog njiju. Oba sta bila presenečena nad toplim sprejemom: »Kako so srčni! Od njih se lahko veliko naučimo. Polepšali so nama dan.« Povabljeni smo bili k patrom na kosilo in se še dolgo pogovarjali. Naslednji večer so se udeleženci tabora spet našemili in po večerji zaplesali kar v jedilnici. Na harmoniko je odlično zaigral mladi Jernej, ki je tudi slep.

V ponedeljek zvečer je piranski župnik Zorko Bajc s sliko in besedo predstavil svoje tri tedne dolgo potovanje po Etiopiji. Na pot se je pripravil s poglobljenim zbiranjem informacij o tej starodavni deželi. Potoval je s skupino in sicer v okviru agencije Oskar. Navdušeno je pripovedoval o Deželi presenečenj, kakor je poimenoval 20 minut trajajoči film, ki ga je naredil na podlagi svojih odličnih fotografij. Po pristanku letala Ethiopian airlines v prestolnici Adis Abeba so se najprej podali na pot v severni del Etiopije. Šli so do slapov Modrega Nila, na jezero Tana s številnimi otoki in cerkvami iz časa zgodnjega krščanstva. Obiskali so Gondar, mesto palač in gradov. Zorko Bajc je bil očitno očaran nad

pokrajino in lepoto ljudi, nasmejanimi otroci in ženskami v pisanih oblačilih, saj je veliko posnetkov namenil tudi njim, ne samo znamenitostim. Prevzelo ga je tudi vsakdanje življenje revnih prebivalcev barakarskih naselij in vasi s hišicami iz blata, lesa in slame. Povzpeli so se na gorovje Simien, ki doseže nad 3500m nadmorske višine, kjer živijo opice dželade. Govoril je o nastanku in značilnostih etiopske pravoslavne cerkve, obredih, postu, oblačilih, pisavi. Šli so še v Lalibelo, kjer je 11 cerkva izklesanih iz žive skale iz 12. stoletja. Nato so se odpravili na jug Etiopije kje so obiskali ljudstva v dolini reke Omo, ki živijo še na prvobiten način in imajo za nas nenavadne, včasih celo krute običaje: Konso, Dasaneči, Hamer, Karo, Mursi. Šli so še po Danakilski depresiji, videli slano jezero Afdera, ki leži 125 m pod morsko gladino, vulkan Erta Ale, prespali na ognjeniku, ki je miroval 12.000 let in izbruhnil tri dni po njihovi vrnitvi v Slovenijo. Videli so slano jezero Assal, fumarole Dalol, šli proti višavju Hawzeena, se udeležili več ur trajajoče veličastne procesije s skrinjo zaveze v Aksumu in se nato z letalom iz Adis Abebe, kjer so si ogledali še stolnico, vrnili domov.

V sredo so nastopili pevci župnijskega cerkvenega zbora Georgios, v četrtek pa je Ubald Trnkoczy predstavil video filme in svojo razstavo detajlov iz Carpacciove slike Marije Upanja, ki se je po mnogih letih srečno vrnila v Piran po zaslugi prizadevnih patrov minoritov, predvsem p. Janeza Šamperla. Tudi p. Janez je pripravil predavanje, in sicer na temo Sončne pesmi sv. Frančiška Asiškega. Predstavil je tudi svojo novo knjigo o Frančiškovi Sončni pesmi, ki jo je z ilustracijami opremila Mira Ličen, slikarka in restavratorka iz Pirana.

Šli so tudi na pohod do Belega križa in po cesti mimo Kosmačeve hiše in Term v Portorož, potem pa ob morju v Piran.

Kopali so se v bazenu v zdravilišču Krka v Strunjanu. Tisti ki nismo šli na kopanje, smo se zbrali v Marijini sobi, brali in se pogovarjali. Marija je po rodu iz Splita. Zelo je zgovorna. Brali smo intervju z invalidnim študentom iz februarke številke revije Ognjišče in vsak je imel priložnost povedati svoje mnenje. Takrat sem več izvedela o Ildi. Živi s starši v Ljubljani. Govori težko in počasi. Kljub mnogim zdravstvenim in drugim težavam je diplomirala na Visoki šoli za socialno delo. Je občutljiva, a zelo vztrajna. Rada je v družbi ljudi, ki so do nje spoštljivi. Brala nam je spremljevalka Mija iz Vodice. Dan prej nam je brala iz knjige Kristine Kuzmič To bom uredila – in druge laži, ki sem si jih govorila, ko sem skrbela za depresivnega otroka. Mija bere tako tekoče in hitro, da smo v enem dopoldnevu prišli do strani 60!

Tudi soline v Sečovljah so si ogledali. Par dni sem spremljala Jano iz Štor, 52 letno mamo dveh odraslih otrok, ki je v otroštvu utrpela možganski tumor in oslepela zaradi obsevanja. Ogledali sva si Pomorski muzej, kjer naju je sprejela prijazna Maruška Bizjak. Naslednji dan sva šli v Muzej Školjk in Slavica Simič nama je razložila marsikaj zanimivega o poljih, školjkah, morju. Janina vedoželjnost jo je tako prevzela, da ji je podarila školjko, ki jo lahko prisloniš na uho in poslušáš valove. Šli sva še na kapučin v slaščičarno pri parku in v park pogledat ribnik. Skoraj vedno sva šli še v Čokoladnico. Obiskali sva tudi prodajalno soli v Beneški hiši in šli še na tržnico in v trgovino Mercator. Poslušali

sva morje pri zidu blizu župnišča, kjer se začne pot v Fieso. Meni je bilo zanimivo, da sem prvič videla stvari, ker jih je Jana otipala, jaz pa sem prej šla brezbrizno mimo, ne da bi jih opazila. Prvič sem tudi od blizu izkusila, kako neprijetne za hojo so piranske ulice. Z Jano sva enkrat padli po stopnicah, drugič pa je padla zaradi napačnega koraka na klančini pred Mercatorjem v Levstikovi ulici. Jana nam je dva večera zapored tudi recitala. Prvič pesem Andreja Rozmana Roze Urška in povodni mož od in drugič Sočo od Simona Gregorčiča. Sočo poznam od otroštva, ker jo je rad recital naš tata. Jana je odlična recitatorka in Sočo sem prvič občutila tako globoko, da so me skoraj oblike solze. Jana tudi lepo poje. Zelo rada bi pela v zboru, a je niso sprejeli, češ da ne vidi dirigenta. Prav tako ima krasen glas gospa Albina Krek, ki sem jo spoznala že prej. Albina je izjemna sogovornica, ki zna poslušati kot malokdo, voditi skupino, svetovati, tolažiti... in je odlična poznavalka Svetega Pisma.

Žal nisem ostala do konca tabora in tudi ne poznam imen vseh udeležencev. A so mi vsi ostali v lepem spominu. Jernej s harmoniko, Ladka, ki je ob jutrih tako lepo vodila telovadbo, da bi h gibanju pritegnila še največjega lenuha, Tomaž s širokim nasmehom, Ivan in njegov spremljevalec, oba v jopičih živo rumene varovalne barve, Mihaela in Primož, Silvo, ki si je za pusta omislil lasuljo z dolgimi črnimi kitami, Lea in Sandi, ki sta se med plesom zaljubljeno gledala, Ida, Jana, Albina, Janez, nekdanji učitelj matematike in strojništva Andrej... Upam, da se še srečamo. Do takrat pa lepo pozdravljeni!

Špela Pahor

Fotografija: Mihaela Žakelj Ogrin

V letu 800-letnice transitusa – spomina smrti sv. Frančiška Asiškega, se bomo srečevali ob besedilih o tem iz Frančiškovih virov. Predstavili bomo šest pogledov na Frančiškov transitus izpod peres njegovih prvih biografov, Tomaža Čelanskega, Janeza iz Peruge in Bonaventura. Odlomki so vzeti iz zbirke Frančiškovih virov, ki bo predvidoma izšla letošnjo jesen. Morda bo ob koncu leta zanimivo ponovno prebrati vseh šest različic skupaj.

Transitus (3)

**v Krajšem življenjepisu
Tomaža Čelanskega**

Jacques Dalarun je leta 2014 je v nekem katalogu opazil majhen latinski rokopis iz sredine 13. stoletja, ki je bil naprodaj. Takoj ko ga je Francoska narodna knjižnica (BnF) odkupila, je rokopis analiziral in ugotovil, da gre za izgubljen delo Tomaža Čelanskega, napisano okoli let 1232–1239, ki je bilo doslej zgodovinarjem neznano. Namenjeno je bilo najverjetneje za branje po samostanih in je zato precej bolj neposredno in manj »olepšano« kot obsežnejša uradna življenjepisa. Dogodke opisuje z novimi podrobnostmi.

84. Ko je že videl, da se mu bliža poslednji dan, kakor je dve leti pred tem zvedel od brata Elija, ki mu je Gospod blagovolil razodeti očetov odhod, je k sebi poklical brate in sinove, ki jih je sam hotel, kot mu je bilo dano od zgoraj, in jih je kakor očak Jakob vsakega posebej blagoslovil. Ker je na njegovi levi sedel brat Elija, ostali bratje pa so sedeli naokrog, je prekrižal roke in desnico položil na njegovo glavo. Za vid zunanjih oči je

bil prikrajšan in mu skoraj ni več služil, zato je vprašal: »Na kom držim svojo desnico?« Rekli so: »Na Eliju.« »In jaz tako tudi hočem,« je odvrnil. »Tebe,« je rekel, »sin, v vsem in po vsem blagoslovljam, ker boš na lastna ramena sprejel moja bremena, saj si krepko prenašal potrebe bratov. In kakor jih je Najvišji v tvojih rokah pomnožil in ohranjal, tako te v vsem blagoslovljam. V nebesih in na zemlji naj te blagoslovi Bog, kralj vsega. Blagoslovljam te, kakor morem in še bolj kot morem. In česar ne morem jaz sam, naj v tebi zmore tisti, ki more vse. Bog naj se spominja tvojih del in naporov, in ko bodo poplačani pravični, naj se ohrani tvoj delež. Najdi ves blagoslov, ki si ga želiš, in naj se izpolni, kar dostojno prosiš. Zbogom, vsi sinovi, v Božjem strahu in ostanite vedno v njem. In ker se bliža prihodnja preizkušnja in stiska, srečni tisti, ki bodo vztrajali v tem, v čemer so začeli. Jaz namreč hitim h Gospodu, čigar milosti vas vse izročam.

85. Potem je naročil, naj ga nesejo k sveti Mariji od Porciunkule, da bi izročil dušo Gospodu tam, kjer je najprej popolno spoznal pot resnice. Izkusil je, da je ta kraj prežet z bolj rodovitno milostjo in da ga pogosto obiskujejo nebeški duhovi. Hotel je, da bratje ta kraj vedno spoštljivo čuvajo, ker je novi nasad vere, ki je tam najprej vzrasel, napolnil ves zemeljski krog.

86. Ko je torej nekaj dni počival na zaželenem kraju in ko je že spoznal, da se bliža čas bližnje smrti, je dal k sebi poklicati brata Angela in brata Leona, ki sta mu bila med vsemi najdražja, in jima je naročil, naj živahno prepevata hvalnice Gospodu za njegov skorajšnji prehod. Sam pa je, kolikor je mogel, zapel ta psalm: S svojim glasom sem klical

Gospoda. S svojim glasom sem prosil Gospoda. Brž je naročil, naj prinesejo evangelijsko knjigo, in je zaprosil, naj mu preberejo evangelijsko po Janezu od tistega mesta, kjer se začne: Šest dni pred veliko nočjo. Obrnil se je k nekemu, katerega je ljubil, in rekel: »Blagoslovi v mojem imenu vse brate, tako navzoče kot odsotne; odpuščam jim vse grehe in žalitve in jim, kolikor morem, dajem odvezo.«

87. Ko so ga potem položili na raševino in posuli s pepelom, ob njem pa so stali in jokali sinovi in bratje, se je ta presveta duša ločila od mesa in jo je použilo brezno jasnine, telo pa je zaspalo v Gospodu. Eden od njegovih učencev, katerega ugled ni bil ravno skromen v slavi, je videl dušo presvetega očeta kakor zvezdo, ogromno skoraj kot mesec, ki je presegala sončni sijaj, kako jo je nad mnogimi vodami peljal bel oblaček po ravni poti navzgor v nebo.

88. Zato se je zgodilo, da se je zbralo mnogo ljudstva, ki so hvalili in slavili Gospodovo ime. V množicah je vse asiško mesto vrelo in vsa pokrajina je pohitela, da bi videli velika Božja dela, ki jih je Gospod slavno pokazal na svojem služabniku. Žalovali so sinovi, ki so bili prikrajšani za takega očeta in blago srčno čustvo kazali s solzami in vzdihmi. Vendar pa je čudežna novost jok preobrnila v veselje in žalovanje v vriskanje. Gledali so telo blaženega očeta, ki je bilo okrašeno s Kristusovimi ranami. Sredi dlani namreč in sredi njegovih stopal niso bile luknje od žebeljev, ampak sami žebliji, izdelani iz njegovega mesa, še več, vsajeni v njegovo meso, pri čemer so ohranili črnino železa, desna stran pa je bila pordečena od

krvi. Njegova polt, prej naravno temna, je zasijala z neizmerno belino in obetala nagrado blaženega vstajenja. Slednjič so se tudi udje sprostiti in omehčali, niso bili okoreli, kakor so po navadi pri mrličih, ampak so postali gibki kot v deški dobi. Jokali so sinovi od veselja v srcu in poljubljali na očetu znamenja najvišjega kralja. Bratje torej in sinovi, ki so se zbrali skupaj z vso množico ljudstva, so prebili tisto noč, v kateri je sveti oče umrl, z Božjimi hvalnicami, tako da je bilo zaradi sladkosti radovanja in jasnosti luči videti kakor angelsko bdenje.

89. Ko se je zdanilo in so prihitele množice, ki so prinesle oljčne in drugih dreves veje ter veliko množino svetilk, so ob trobljenju trobent s himnami in hvalnicami sveto telo prenesli v asiško mesto. Ko so sinovi nosili blagega očeta in prišli do kraja, kjer je on sam najprej zasadil red ubogih gospa, so se na kratko ustavili v cerkvi sv. Damijana. Odprli so okno, skozi katero Kristusove dekle od določenem času običajno prejemale zakrament Gospodovega telesa, in glej, Klara, ki je bila resnično slavna (clara) po zaslugah svetosti, je prva, ker je bila prva sadika tega svetega reda, pristopila pogledat telo premilega očeta, skupaj z drugimi hčerami. Podvojile so vzdihne, ga gledale z mnogimi solzami in začele s pritajenim glasom vzklikati: »Oče, oče, kaj bomo storile?

Čemu nas bedne zapuščas? Zakaj nas tako zavržene ostavljaš? S teboj odhaja vsa naša tolažba in nobena uteha ne preostaja nam, ki smo pokopane za ta svet.« Tako so poljubljale njegove roke, okrašene z dragocenimi dragulji in najizbornejšimi biseri in niso zadrževale obilnega joka. Ko so ga odnesli, so se jim zaprla vrata, ki se ne bodo nikoli več odprla za tako veliko bolečino.

90. Ko so slednjič vsi prišli v mesto, so z velikim veseljem in radostjo položili presveto telo na posvečeni kraj. Na tem kraju se je kot deček najprej učil brati in pisati, tam je kasneje prvič pridigal, tako da je srečnemu začetku prikladno sledila še srečnejša dovršitev, ko je dosegel vrhunec obširne slave.

Transitus (3a)

v Legendi za korno rabo
Tomaža Čelanskega

Že v samem predgovoru avtor razloži, da je na prošnjo brata Benedikta Iz legende, to je iz prvega uradnega življenjepisa oblikoval besedilo v kratkih berilih, primernih za branje pri bogoslužju na koru. Dogajanje transitusa je zaobjel v treh berilih, ki sledijo tukaj. Ta legenda je nastala med letoma 1230 in 1232. Po Dalarunovem mnenju naj bi bila skoraj sočasna s Krajšim življenjepišom, saj sta si po slogu zelo podobna.

12. V tem času je njegovo telo še bolj kot običajno pestila bolezen. Ko se je bližal zadnjemu dnevu, je bil prikrajšan za luč zunanjih oči in je ponavadi s prekrižanimi rokami kakor nekoč očak Jakob blagoslovil sinove (prim. 1 Mz 48,14-15). Bližal se je dan njegove razveze; ukazal je, naj bratje veselo prepevajo hvalnice svojemu Gospodu. Sam pa je kar planil v glas psalma in rekel: »S svojim glasom sem klical h Gospodu, s svojim glasom sem prosil Gospoda« (Ps 141,2-8). Tako je nadaljeval tudi s preostankom psalma. Prebrali so evangelij, ga položili na raševino, poslovil se je od sinov. Njegova presveta duša se je tako razvezala od mesa in bila použita v brezno slave, telo pa je zaspalo v Gospodu.

13. Nekdo je videl njegovo dušo, kako se je vzpenjala v nebo, kako ga je tja ponesel snežnobel oblček kakor bleščéčo zvezdo. Od vsepovsod so pridrli ljudje, asiško mesto se je veselilo in vsa dežela se je zganila. Sinovi so jokali od veselja v srcu in na očetu poljubljali znamenja najvišjega kralja. V miru je bilo pokopa-

no njegovo presveto telo in s himnami in mnogimi hvalnicami se je končal sveti pogreb.

14. Tistega dne, ko je bil pokopan, je bliskovito raztrosil znamenja. Neko majhno deklico, vso sključeno in skrivenčeno, je namreč privedel nazaj v dostojno stanje. Nadalje je vsepovsod, še posebej pa tistim, ki so prihajali na njegov grob in so jih prizadele hude bolezni, povrnil z milostjo ozdravljenja. Mnogo hromih je preoblikoval v normalno stanje; nekateri od njih so imeli goleni ukrivljene do zadnjice, nekateri so imeli kolena pritisnjena ob prsi in so ležali zamotani s polomljenimi nogami. Nekateri so ležali v posteljah in so se lahko premikali samo, če so jih drugi nosili. Nekateri so imeli hrome roke in posušene preostale ude in so bili ob sleherno tolažbo.

Prevedel Miran Špelič OFM

Križev pot papeža Leona skupaj s sv. Frančiškom Asiškim na veliki petek

V petek, 3. aprila, zvečer je bil tradicionalni Križev pot po ulicah Rima, ki ga je vodil papež Leon XIV., vključeval je besedila, ki jih je napisal frančiškan, p. Francesco Patton, ki je bil od leta 2016 do 2025 kustos Svete dežele.

Kako je nastalo to besedilo in kako je prišlo v roke papežu Leonu?

Nastanek je zelo preprost. Prejel sem telefonski klic iz državnega sekretariata, kjer so mi povedali, da jih je papež Leon prosil, naj stopijo v stik z mano, da pripravim besedila za Križev pot v Koloseju na veliki petek letos, saj letos mineva osem stoletij od smrti svetega Frančiška.

To me je nekoliko zaskrbelo, a hkrati mi je bilo v čast, zato sem se strinjal.

Kako je potekal proces sestavljanja besedila?

Najprej sem sestavil predlog svetopisemskih in frančiškanskih besedil, ki naj bi jih vključili v razmišljanja, nato pa še razmišljanja v obliki molitve, ki naj bi jih dodali k vsaki postaji. V svetopisemskih besedilih sem dal prednost Janezovemu evangeliju, razen kadar so omenjene določene osebe, kot je Cirenejec, ki ga Janezov evangelij ne navaja.

V spisih svetega Frančiška sem iskal tiste odlomke, ki bi najbolj poglobili frančiškansko razsežnost teme vsake postaje, in poskušal sestaviti razmišljanja, ki bi imela univerzalni značaj, pa tudi eksistencialno razsežnost.

Na primer, ko govorim o obsodbi Jezusa s strani Pilata, sem razvil razmišljanje o moči. Napisal sem tudi razmišljanja o trpljenju mater zaradi izgube otrok. Druga obravnavana tema je pomembnost, da vedno priznavamo dostojanstvo osebe, ob spominu, da je Jezus Kristus umrl na križu za vse, in zato je tudi njegov Križev pot znak bližine tistim, ki veljajo za pogajalsko kartico, tistim, ki veljajo za nepopoljšljive zločince, in tistim, ki veljajo za oddaljene od Boga.

Križev pot je najgloblji, najbolj univerzalni, a tudi najbolj vključujoč akt ljubezni, ki obstaja.

V zadnjih letih je bilo objavljenih več besedil patra Francesca Pattona, ki uporabljajo to obliko molitve. Kaj je posebnega v frančiškanski tradiciji Križevega pota?

Posebnost je predvsem fizična. Križev pot se je rodil v Jeruzalemu in svojo sedanjo obliko dobil ob Via Dolorosa zahvaljujoč bratom Kustodije Svete dežele, poteka pa po poti znotraj starega mesta.

Začne se na Pilatovem dvorišču, v muslimanski šoli, pred samostanom Bičanja, in od tam, prek ulic starega mesta, doseže Kalvarijo.

Ta frančiškanska pobožnost je dobila svojo dokončno obliko s svetim Leonardom Portomaveiškim v 18. stoletju in je globoko zakoreninjena v pobožnosti, ki jo je imel sveti Frančišek do Gospodovega trpljenja, ter v povabilu, da sledimo stopinjam našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Jeruzalemski Križev pot ima zame edinstveno in izjemno vrednost. Je najbolj jasen simbol tega, kaj je danes krščansko življenje; ni Križev pot v aseptičnem okolju, kot je cerkev. Je Križev pot sredi ljudi, ki hodijo mimo, ki prodajajo, ki kričijo, ki žalijo, ki pljuvajo.

Na nek način nam omogoča, da ponovno doživimo okoliščine, v katerih je Jezus hodil po poti trpljenja, in nam pomaga razumeti, da nas krščansko življenje postavlja v svet, ki nas nenehno izziva, ki nas ne razume, ki nas včasih žali, ki nas včasih zavrača. Prav v tem konkretnem kontekstu smo poklicani, da sledimo Jezusu Kristusu.

Kakšen je pomen te oblike molitve danes?

Da nas nauči slediti Jezusu Kristusu, da odkrijemo sporočilo, ki je evangelij, ki je radost in upanje.

In ta radost, to upanje izhaja iz zavezanja, kako zelo nas Bog ljubi. Križev pot naj nas pripelje do spoznanja, kako zelo nas Bog ljubi, kajti če je nekdo pripravljen umreti za nas, to pomeni, da nam kaže največjo ljubezen in hkrati razkriva našo dostojanstvo, našo vrednost, prav zato, ker Božji Sin postavi naše življenje pred svoje.

Križev pot je močna priložnost za preizkušnjo vesti, za pregled našega življenja, predvsem pa nas postavi pred odnos, s katerim Jezus stopa na to pot do konca, do trenutka, ko umre na križu, odpušča in se izroča, in to postane povabilo k spreobrnjenju.

Zato verjamem, da je to še vedno aktualna meditacija.

Letos mineva osem stoletij od smrti svetega Frančiška Asiškega. Kako ostaja njegova osebnost aktualna in kako je vključena v to pot Križevega pota?

Aktualnost Frančiška Asiškega je vsem očitna, ker je predvsem človek, ki se je podal na iskanje in se je pustil preoblikovati izkušnjam, ki jih je doživel. Od mladostne izkušnje odhoda v vojno, od srečanja z revnimi in gobavci, od sprejemanja evangelija sine glosa, to je dobesedno, a brez da bi postal fundamentalist.

Frančišek Asiški nam tega ne dokazuje, ampak nam kaže, da je življenje po evangeliju mogoče, s čimer odpravlja vse izgovore tistih, ki evangelijski poziv zavračajo kot utopijo za idealistične duše.

Besedila, ki spremljajo Križev pot, poglobijo bistvene teme frančiškanskega učenja in nam pomagajo dojeti eksistencialno vrednost hoje po Jezusovih stopinjah.

Alessandro Caspoli

Foto: Križev pot v Koloseju. (Vatican Media)

Nakazilo v Sveto deželo Sveta dežela

Vkustodijo Svete dežele smo nakazali 20.000€ za pomoč tamkajšnjim šolam.

Bog povrni!

Darovi za Sveto deželo (februar 2026 – marec 2026) SKUPAJ 1285 €

- 10 € Roman Oberč, Marija Muller
- 15 € Janja Batič
- 20 € Kristina Ruška Erjavec, Domen Klemenčič, Marija Veršič, Gašper Blažič
- 30 € Dolores Omahen, Mateja Kotar, Srečo Pirih, Dolores Omahen
- 40 € Damijana Belak Mrhar, Marija Okršlar
- 50 € Alojzija Munda, Rafaela Grm, Irena Kavčič, Gorazd Tivadar, Marija Kolar
- 60 € Vlasta Globevnik, Nika Beravs
- 100 € Albin Gnidovec
- 500 € Janez Šibal

**od 26. junija do 3. julija 2026
tudi za mladino, birmance in botre
- birmanci v letu 2026 imajo 10 %
popusta**

Tudi poleti je romanje v Sveto deželo posebno doživetje! V Evropi je vročina, v Sveti deželi pa svežina, ker ni vlage in je zato romanje zelo prijetno. Pridite v Jeruzalem!

Program:

1. dan: zgodaj zjutraj zbiranje na parkirišču od cerkvi na Viču (Tržaška 85, Ljubljana). Avtobusni prevoz na bližnje letališče, polet do Tel Aviva. Avtobusni prevoz do Betlehema, namestitvev za 2 noči, večerja.

2. dan: OLJSKA GORA in dogodki, ki so vezani na Jezusovo trpljenje - Getsemani, Votlina izdajstva, Dominus flevit,

Očenaš, Vnebohod, Betfage, Gallicantu – sv. Peter, sveta maša. Nazaj v Betlehem, večerja in nočitev.

3. dan: NAZARET – mesto Jezusove mladosti, Stella Maris, Haifa, bazilika Gospodovega Oznanjenje Mariji ogled vitraja Marija Pomagaj, cerkev sv. Jožefa, shodnica. Nastanitev v Nazaretu za 2 dni, večerja in nočitev.

4. dan: GALILEJSKO JEZERO - reka Jordan, vožnja po planoti Golan, do sirske meje. Obisk krajev ob jezeru, kjer je Jezus učil in delal čudeže - gora Blagrov, Tabga, cerkev Primata, Kana Galilejska, sveta maša, prevoz v Nazaret, večerja in nočitev.

5. dan: gora TABOR, kraj Jezusove spremenitve, sveta maša, naprej proti MRTVEMU MORJU (kopanje) Qumran in rokopisi, Jeriha – najnižje ležeče in najstarejše utrjeno mesto na svetu. Namestitvev v Betlehemu za 3 noči, večerja in nočitev.

6. dan: JERUZALEM - znotraj vrat Jeruzalema, praznovanje Velike noči, Božji grob, Kalvarija, zid žalovanja, križev pot, Via Dolorosa, sveta maša v Božjem grobu. Prevoz v Betlehem, večerja in nočitev.

7. dan: BETLEHEM - praznovanje božične skrivnosti v Betlehemu: votlina rojstva, mlečna votlina, sveta maša. Popoldne obisk rojstnega kraja sv. Janeza Krstnika – Ein Karem, srečanje Marije in Elizabete. Obisk spominskega kraja holokavsta - Yad Vashem. Nazaj v Betlehem, večerja in nočitev.

8. dan: odhod na letališče, polet proti domu. Avtobusni prevoz v Ljubljano.

VODSTVO ROMANJA: p. Peter Lavrih, ofm, CTS

CENA: 1.490 eur (pri udeležbi nad 35 oseb), če je romarjev manj, se cena zviša za 90 eur. Birmanci, ki bodo prejeli zakrament birme v letu 2026, imajo 10 % popust.

V ceno je vključeno: letalske vozovnice in letališke takse (ki se do odhoda lahko spremenijo), avtobusni prevozi do letališča in nazaj ter po Sveti deželi, vstopnine kot so navedene v programu, polpenzijska namestitvev.

V ceno ni vključeno: napitnine za strežno osebje v hotelih in šoferje: 30 eur na osebo, doplačilo za enoposteljno sobo - 160 eur.

Zdravstveno in nezgodno zavarovanje (uredi vsak sam), zavarovanje odpovedi romanja - lahko ga uredite na Komisariatu, sicer veljajo splošni pogoji odpovedi.

BIVANJE: v hotelih v Betlehemu in v Nazaretu, dvo/tro posteljne sobe - TWC, polpenzion.

NACIN PLAČILA: po prejemu vaše prijave vam pošljemo podatke za plačilo prvega dela 500 eur, ostanek plačila 15 dni pred odhodom.

MOŽNOSTI PRIJAVE (obvezna je pisna prijava): s spletno prijavnico na spletni strani Komisariata: www.sveta-dezela.si s prijavnico, ki vam jo pošljejo po elektronski ali navadni pošti.

Prijave sprejemamo takoj oz. do zasedbe mest, najpozneje do 10. maja 2026.

**PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA**

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134

www.sveta-dezela.si

komisariat@rkc.si

Pozabljene spretnosti

Ocvrto bezgovo cvetje

V mesecu maju nas razveseljuje bezeg s svojimi dišečimi in zdravilnimi svetovi. Lahko ga naberejo in posušimo, da si bomo pozimi skuhalo čaj, ki nam bo lajšal težave pri zamašenem nosu in prehladu. Deluje protivnetno, redči sluz in pomaga pri izkašljevanju. Ker vsebuje antioksidante, krepi imunski sistem in pomaga telesu v boju proti okužbam. Pomaga tudi pri čiščenju organizma, saj spodbuja znojenje in izločanje vode.

Tokrat pa si bomo privoščili ocvrte bezgove cvetove. Ob lepem sončnem vremenu naberejo popolnoma razcvetele, snežno bele cvetove, daleč stran od izpušnih plinov in cest. Ko jih prinesemo domov, jih ne izpiramo, ampak samo odstranimo žuželke in poškodovane cvetke. Potem pripravimo maso: 150 g moke, 2 dl mleka, 2 jajci, ščepec soli in 1 žlica sladkorja, ki naj bo malo gostejša kot je za palačinke. Ko je v ponvi segreto olje na srednji temperaturi, primemo cvet za pecelj, ga pomočimo v maso in nežno položimo v olje. Cvremo 2 do 3 minute na vsaki strani, da postane zlato rjav. Ocvrte cvetove polagamo na papirnate brisače, da vpijejo odvečno maščobo. Posujemo s sladkorjem v prahu, ki smo mu primešali cimet in postrežemo.

Bog žegnaj!
Mateja Trajbarič OFS

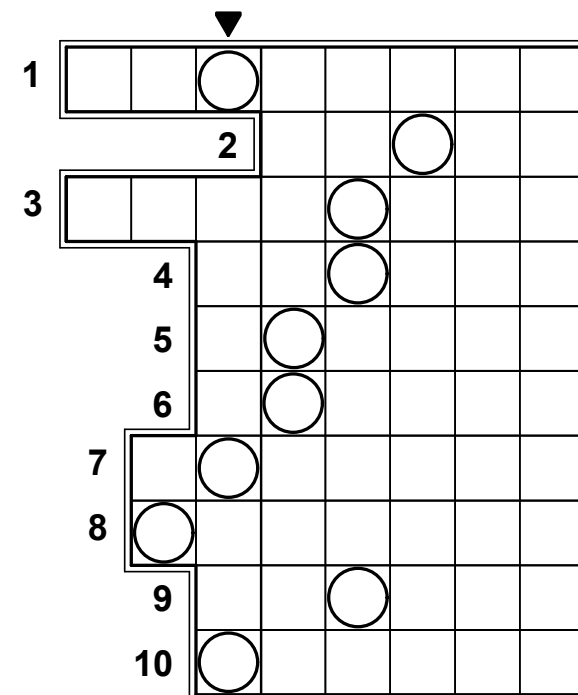

Nagrada dopolnjevanke

S pomočjo podanih opisov poiščite 10 besed in jih vodoravno vpišite v lik. Ob pravilni rešitvi boste na označenih poljih navpično prebrali rešitev.

- kar nastane na mestu, kjer se snov odstrani, pretrga, predre; nezapolnjen prostor v čem,
- vsak od delov stavbe, ki omejuje, zapira prostor, prostore od zgoraj,
- odtis, sled noge na podlagi; tudi enota za merjenje temperature,
- občina v južni Sloveniji, na levem bregu Kolpe in tik ob hrvaški meji; ime je dobila po gradu iz 15. stoletja,
- skrajšano ime virusa, ki je pred leti povzročil epidemijo covid-19,
- pokončni položaj telesa z iztegnjenimi nogami na tleh,
- slovnično število, ki zaznamuje več kot dve stvari,
- pripadnik vojaško organiziranih enot, ki so nekdaj skrbele za javno varnost na podeželju,
- priprava s prečnimi klini ali deščicami za vzpenjanje ali sestopanje,
- v dolg mišičnat organ zrasla nos in zgornja ustna pri slonu.

Sestavil: Matej Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:
SVETA VERA BODI VAM LUČ!

Na uredništvo ste tokrat poslali 24 pravih odgovorov. Bodite pozorni na spremembo lokacije uredništva! Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje.

Tokratni nagrajenci so:

- nagrada: Zofka Mrak, Varda 38, Kromberk, SI-5000 Nova Gorica
- nagrada: Rozalija Kodba, Gubčeva c. 5, SI-9252 Radenci
- nagrada: Matej Šladič, Seidlova c. 20, SI-8000 Novo mesto

Rešitve pošljite na **NOVI NASLOV** uredništva Brata Franciška (Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana) do 10. junija 2026. Čakajo vas naslednje nagrade:

- nagrada: Christian Gostečnik OFM: Me imata kaj rada
- nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
- nagrada: CD Hvalnice in večernice

NAPOVEDNIK

Ob 800-letnici smrti sv. Frančiška FRANČIŠKOVI IN KLARINI VIRI

Prvič v slovenskem jeziku izhaja obsežen izbor temeljnih besedil – na več kot 1500 straneh –, ki pričujejo o življenju, duhovnosti in izročilu sv. Frančiška Asiškega in sv. Klare Asiške ter njihovih prvih bratov in sester:

- ☞ spisi in biografije sv. Frančiška Asiškega;
- ☞ najstarejša zgodovinska pričevanja o sv. Frančišku in prvih bratih;
- ☞ spisi in biografije sv. Klare Asiške;
- ☞ ključna besedila za Frančiškov svetni red (FSR).

Več kot dvajset vrhunskih slovenskih prevajalcev je besedila prevedlo iz latinskih in italijanskih izvirnikov, opremljena pa so z uvodnimi pojasnili in opombami.

Urednika: br. Miran Špelič OFM,

br. Jan Dominik Bogataj OFM

Format: 165 mm × 235 mm

Vezava: trda

Število strani: ok. 1500

Založba: Celjska Mohorjeva družba

Izid: oktobra 2026

Nepogrešljiva knjiga za člane Frančiškove družine in vse, ki želijo spoznati izvor frančiškove duhovnosti v jubilejnem letu svetega Frančiška.

Odkrijte besede, ki že osem stoletij navdihujejo življenje po evangeliju v duhu preprostosti, bratstva in miru.

